

TRIEALITATEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

Abonamente: Pe un an 300 lei; pe jumătate an 160 lei;
pe trei luni 85 lei.

Director: J. B. Sima.
Apare totdeauna Dumineca

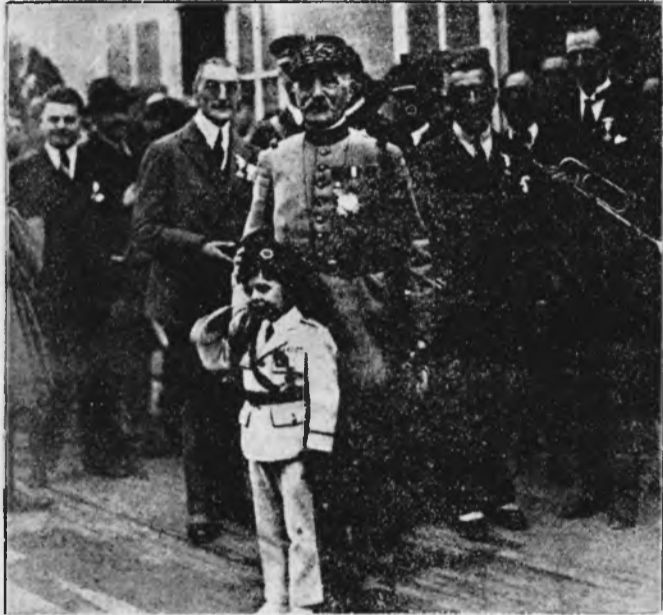
Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria 36.

DELA NOI ȘI DIN TOATA LUMEA

UN ZĂMBET ASIGURAT PENTRU 8 MILIOANE LEI

Artista americană Fay Marbe, care călătorește acum în Europa în automobilul ei propriu, și-a asigurat zimbetul pentru 50 mii dolari, adică 8 milioane lei

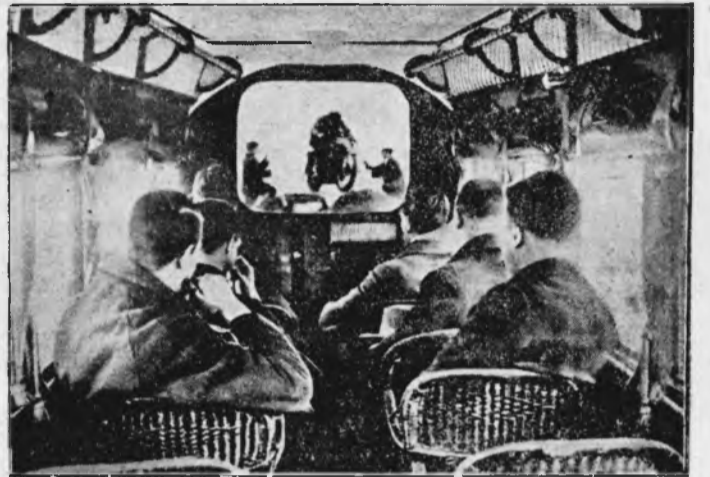

Vizita celor 30 de mii de legionari americani la Paris. Mareșalul Foch și cel mai tânăr legionar

Legionarii americani la Paris, au fost sărbătoriți în mod strălucit. Timp de o săptămână, căta vreme cei 30 de mii de legionari au fost oaspeții Franței, manifestațiile de simpatie au fost neîntrerupte. În Franța, cu prilejul vizitei legionarilor, s'au imprimat timbre postale Legionarii americani, au vizitat, după Franța și Anglia.

PENTRU POPULARITATE
Prezidentul Coolidge este ales căpitan al tribului indian Sioux. Nu se prea potrivește haina europeană, cu podoaba de pene a căpitaniei pieilor roșii dar ce nu face omul pentru popularitate

REPREZENTAȚII DE CINEMATOGRAF IN AVION

Societatea engleză de comunicații aeriene „The lost World“ a instalat, cea dintâi, în avioanele sale cinematografe, care să distreze pe călători în timpul călătoriei lor

Intre Berlin și Munchen, avionul D. 585, al societății germane Hansa s'a prăbușit și s'a sfărâmat complet. 6 persoane au fost om-

rite, printre acestea ambasadorul german la Washington, Ago Baron de Maltzan (în medalion)

Jalbele Moșilor

În munții Apuseni trăiește o populație nevoiașă. Pământul în aceste locuri e sărăcit; locuitorii se îndelunciesc cu creșterea vitelor, lemnașul și nănerul, aci se găsesc minele de aur și de argint, care au îndemnat pe Octavian Goga să cânte: „Munții noștri aur poartă, noi cerșim din poartă'n poartă).

Moșii, Topii și Mocanii cum se numesc oamenii de prin aceste locuri, sub stăpânirea ungurească au fost năpăstuiți. Lipsiți de căi de comunicații răzlețiți prin munți, trăind în bordee, în proaste condițiuni igienice, această populație a așteptat unirea, spre a se rezolva o nedreptate istorică. Niște agronomi necinstiți, în 1923, au făcut astfel, încât la improprietărire, locuitorii munților Apuseni au căpătat stâncile goale și locurile sterpe, pământul roditor și pădurile lăsându-se contelui Banffy. Acesta a vândut moșia sa mai multor societăți forestiere, lui Fischer și lui Tischler Mor. Oamenii nemulțumiți s'au tot plâns, dar nimeni n'a ținut socoteala de durerile lor. Se pare că acum guvernul s'a convins de nedreptatea făcută acestor oameni și e hotărât să îmbunătățească starea lor. O comisiune în fruntea căreia se găsește d-nii Miniștrii Lapedatu și Cipăianu, a fost la Huedin, în săptămâna trecută, și a ascultat pe delegații celor 33 de comune mocănești și moleşti din județul Cluj. Miniștrii s'au convins de necesitatea unei împărțiri a pământului, pe care actualmente îl deține Tischler Mor. Acest pământ urmează să fie cumpărat sau — prin revizuirea reformei agrare din județ — expropriat dela proprietar.

Ancheta Ministerială la Huedin

Fotografiile noastre reprezintă de sus în jos și dela stânga la dreapta: Comisia de anchetă ieșind dela primărie unde au fost ascultați oamenii; pretorii și notarii din județ (1, 2 pretorii din Huedin și Ciucea; o delegație care a fost ascultată; primarii comunelor care s'au prezentat în fața miniștrilor

REALITATEA
FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ ILUSTRATĂ

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj

La București: Calea Victoriei 39.
Telefon 63—92

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an întreg Lei 300
Pe o jumătate de an „ 160
Pe trei luni „ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America \$3
Jugoslavia și Cehoslovacia Lei 400

Editor și Director: J. B. Sima

Secretar de redacție: N. Constantin

DUMINICĂ, 16 OCTOMBRIE, 1927

Dolarii și humorul european

Americanii cred adânc în puterea fascinantă a dolarului lor. Și poate că nu se înșală. El e o splendidă stea spre care tind vecinic atâtea mii de emigranți, cetățeni fără noroc ai lumii celei vechi. Uneori însă se mai înșală și americanii în puterea valutei lor, atunci când vor să cumpere humor european.

Cazul s'a întâmplat nu de mult cu scriitorul Bernard Shaw.

O doamnă, de sigur soția vreunui fericit Croesus de dincolo de ocean, l-a invitat pe Shaw la sine pentru ca în schimbul sumei de 5000 dolari să petreacă împreună un ceas conversând. (Shaw e vestit pentru humorul său pe care-l risipește tot atât de dibaci în contactul cu oameții ca și în scris). Un singur ceas va să zică, petrecut într'un salon somptuos, sau pe vre-o admirabilă terasă, i-ar fi adus norocosului scriitor un capital. Unde mai pui, că și călătoria din Anglia până în cutare oraș american ar fi făcut-o gratis. Bernard Shaw însă a refuzat.

Madame Gaby Morlay a procedat ceva mai practic. Numita este cea mai bună artistă franceză pentru roluri grotești.

Intr'una din zile s'a înfațișat la madame Morlay o doamnă foarte bogată din societatea americană ce petrecea atunci la Paris. Venise s'o roage pe artistă ca să joace într'o farsă ce americană avea s'o reprezinte în casa ei cu prilejul unei invitații. Când veni vorba de onorar, Gaby Morlay stete o clipă pe gânduri, apoi ceru 5000 dolari. Americană făcu ochi mari, găsi că suma e colosală și prinse să se tângue. Cum văzu însă că e gata să iasă pe ușe și artista n'o cheamă înapoi, se întoarse și zise hotărât: „Bine primesc. Inșă pun o condiție. Nu-mi place ca damele din societate să ajungă în contact prea strâns cu actrițe. De aceea te rog și pe d-ta să vii strict înainte de începerea spectacolului și îndată după terminarea ei să p'eci.

„Cum?“ isbucni Gaby Morlay cu vioiciune, „la societatea d-tale nu mi se pretinde să iau parte? Dacă-i așa atunci toată afacerea costă numai 500 dolari.“

Politica Engleză și Sovietică în China

BULETIN SĂPTĂMĂNAL

CÂT de subredă e pacea în Europa au dovedit-o și ultimile întâmplări din Balcani.

Din totdeauna Peninsula Balcanică a fost „vulcanul Europei“. Se pare că acest vulcan a rămas și astăzi în activitate. Comitații bulgari din Macedonia au ucis pe generalul sârb Kovacevici, pe teritoriul jugoslav. Acțiuni îndrăznețe de acest fel, de sigur că nu se pot produce fără o oarecare îngăduire din partea guvernului și ne amintim că în anul trecut, România a fost nevoită să trimită o notă energică vecinului de peste Dunăre, ca să ia măsuri împotriva bandiților, pe care-i tolerează la granițe. Comitații și-au schimbat acum centrul de acțiune și atacă Jugoslavia. Atențiile au culminat prin uciderea generalului sârb. Dacă ținem seama că atât Macedonia cât și Albania formează obiecte de litigiu între statele balcanice și că și Italia se crede chemată să intervină pe țărmul Mării Adriatice, un conflict armat e gata să izbucnească ori de câte ori cei cărora le place să se joace cu focul, scapăăr din amnar.

De sigur că dacă bulgarii n'ar fi încurajați de puteri mari, care stau în umbră, ei n'ar îndrăzni să fie atât de semeți și ar avea grije ca bandiții, pe care-i întrețin dealungul granițelor să fie prinși și închiși.

Dacă un conflict armat va putea fi evitat, nu e mai puțin adevărat că a fost nevoie de intervențiile hotărâte ale Angliei și Franței. Oricum, se dovedește că țările nu pot să se gândiască la dezarmare, când în toate părțile dușmăniile vechi se înarmează pe ascuns și nu așteaptă decât momentul prielnic, ca să deslanțiască din nou războiul.

SUNTEM siguri că dacă s'ar face o statistică, pe țări, a accidentelor de aviație, socotindu-se totodată numărul de avioane și kilometri parcursi, țara noastră ar reuși să bată și ea un record, **acel al accidentelor.**

În vreme ce americanii străbat imensitățile de apă ale Oceanelor Atlantic și Pacific, în vreme ce aviatorii francezi stau zeci de ore în aer și înconjoară pământul în zbor, la noi e destul ca un aviator să parcurgă de câteva ori, o distanță mică, ca să riste să se prăbușească la sborul următor.

Vina o poartă, în primul rând, dupăcum se pare materialul prost. Cumpărăm din străinătate ceea ce nu poate folosi acolo, fie din spirit de economie, fie pentru că se găsesc unii, cari să facă afaceri pe socoteala vieții sburătorilor noștri. Ultimul accident pe care l'am înregistrat s'a petrecut săptămâna trecută. În apropiere de Tâncăbești, lângă Scroviștea un avion militar „Spad“ s'a prăbușit, dela o înălțime mare, și-a omorât pe plutonierul Chercea, unul dintre cei mai iscușiți zburători din aviația noastră. Catastrofa s'a produs din pricina unei aripi, a cărei parte metalică era măncaată, și care s'a frânt în zbor.

IN viața politică din țară nu s'au produs evenimente nouă. Amenințarea cu adunarea dela Alba-Iulia a neliniștit și continuă să neliniștiască cercurile guvernamentale. Populația nemulțumită din Ardeal, din pricina impozitelor mari, din pricina sărăciei din anul acesta, e probabil că ar vedea, într'o adunare la Alba-Iulia, un mijloc de îndreptare și manifestația ar putea căpăta un caracter de seriozitate gravă. Partidul național țărănesc n'a fixat dată pentru ținerea unei asemenea adunări și ține amenințarea sa suspendată. Oricum a dovedit încă odată că masele populare, în special în Ardeal, sunt cu dânsul.

Desigur însă că nu la îndulcirea relațiilor, dintre partidul național țărănesc și cel liberal, va duce re deschiderea procesului împotriva d-lui Iuliu Maniu. Președintele partidului național țărănesc, cu prilejul alegerilor din Iunie, a arătat, într'un interview, că s'au comis abuzuri și că în multe județe magistrații n'au fost la înălțimea misiunii lor. La cererea judecătorilor din Sibiu, d. Stelian Popescu, ministru de justiție, a dat autorizația necesară, ca d. Maniu să fie chemat în judecată, pentru calomnie. Magistrații din Sibiu au trimis acum procesul la Cluj și președintele partidului național țărănesc a cerut ca în fața justiției să se aducă dosarele alegerilor, ca să dovediască, în mod public, că s'au comis abuzuri și că cele afirmate de dânsul erau întemeiate. Procesul va fi astfel în dauna celor cari l-au provocat.

Noul prefect al județului Cluj. Săptămâna trecută a fost instalat în postul de prefect al județului Cluj, d. **DR. PARTENIE DAN.**

Noul prefect e născut la Făgăraș, la 1892. A făcut Liceul la Beiuș și a urmat facultatea de drept la Cluj. Totodată a absolvit facultatea teologică din Sibiu. În timpul războiului a fost în Vechiul Regat și s'a stabilit apoi în 1919 avocat la Cluj. În 1922 a intrat în politică, înscriindu-se în partidul liberal.

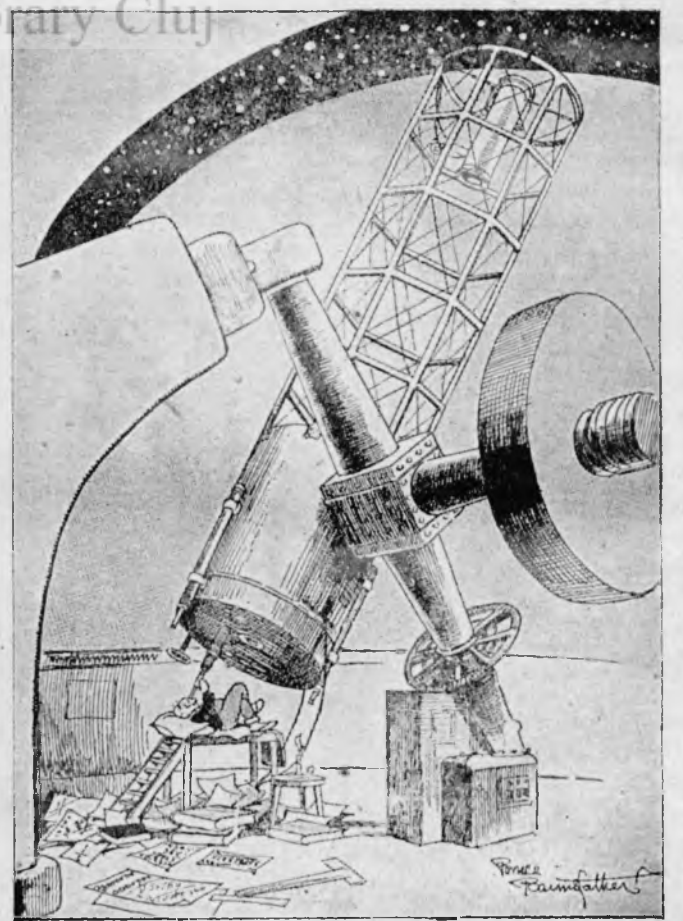
NOUL PREFECT A POLIȚIEI CLUJ

La prefectura de Poliție a orașului Cluj a fost instalat săptămâna trecută d. Col. Alexandru Stătescu.

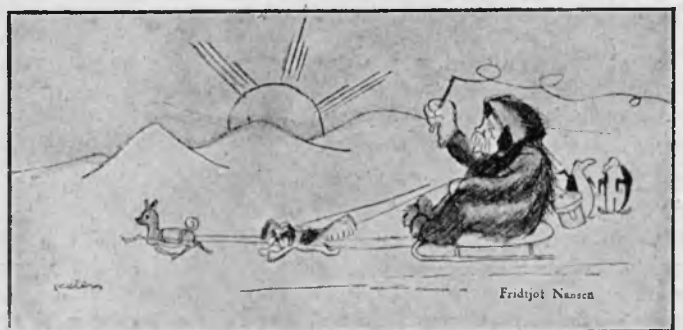
Născut în București, d. Col. Stătescu e în vârstă de 41 ani și are un trecut de 21 de ani în oastea română. Pe lângă studiile militare d. Col. Stătescu a urmat un an la facultatea de drept. În ultimul timp a fost comandant al regimentului 11 jandarmi. Noul prefect — după declarațiile sale — e hotărât să se consacre cu devotament postului pe care-l ocupă.

INGERUL PACII!

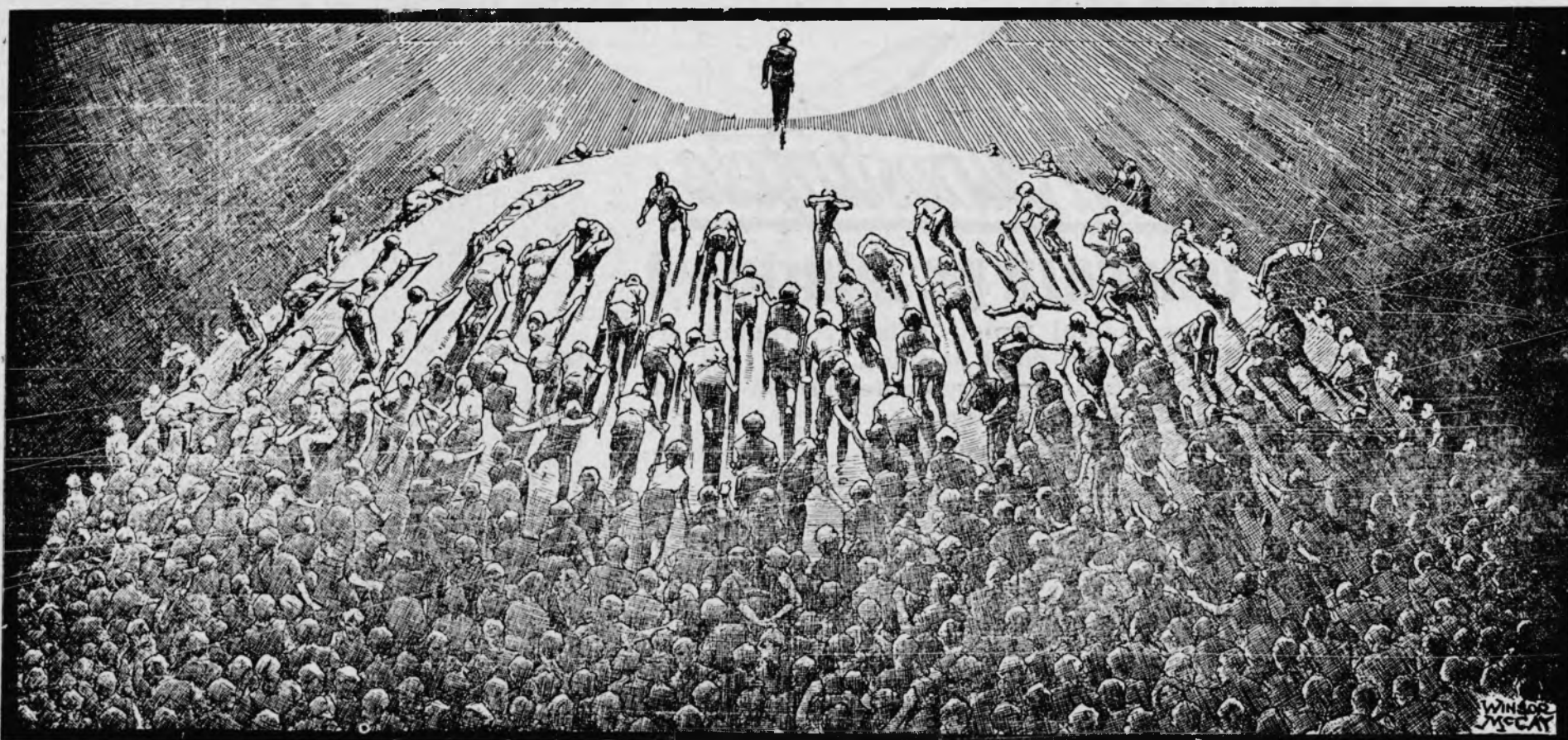

Astronomul care după 40 de ani de observări neinterupte a constatat că steaua „Mărgăritarețul“ nu e decât la o depărtare de 577, 999, 999 de km. în loc de 578, 000, 000, 000, după cum să presupunea până acum

Fridjof Nansen spre Polul Nord

PE VÂRFUL LUMII

„Măi sunt acei oameni care își dau seama că țărnia spiritului este mai puternică decât forța materială și că lumea e cârmuită de gândire“.

CESTEA sunt vorbele marelui filozof și poet american, Emerson, găsite în cartea „Progres și Cultură“.

Despre Emerson, Carlyle a spus: „Emerson e singurul om din America, care nu dorește să fie președinte al Statelor Unite.“

Părerăa lui Emerson era că succesul înseamnă ajungerea la înțelepciune și adevăr, care să fie întrebuintate spre binele aproapelui. Pentru dânsul „vârful lumii“, cel mai înalt loc pe piramida socială, nu era fotoliul presidential, ci oricare treaptă, de sus sau de jos, de pe care să poată lucra spre binele și folosul celorlalți.

Ilustrația noastră reprezintă EFORTURILE oamenilor, VIAȚĂ ÎN STRĂDUINȚĂ.

Cu multă căznă și cu multă stăruință ne silim să putem exista; ne silim să ne ridicăm tot mai sus, și sfârșitul străduințelor noastre sunt BĂTRĂNEȚEA și ISTOVIREA, în mijlocul durerii. Pentru cei mai mulți oameni, câți trăiesc pe acest pământ, viața nu este decât un amestec de neajunsuri și dureri, de multe ori fără folos.

* * *

Fiecare vrea să ajungă în „vârful lumii“. Ilustrația din fruntea acestei pagini, reprezintă lupta care se dă între oamenii cari vor să ajungă la acest „vârful“. Sunt puțini cei cari IZBUTESC să ajungă sus; de altminteri, tot fără folos, căci nu pot STA multă vreme acolo.

* * *

Ce înseamnă „vârful lumii“?

Pentru unii acest „vârful“ este prăvălia din colț, la loc potrivit, așa încât cărciuma pe care are de gând să o deschidă, să poată MERGE STRĂLUCIT.

Pentru alții, vârful lumii este moșia întinsă a vecinului, sau două părechi de boi, sau o turmă de oi.

Măi sunt unii, cari socot vârful lumii un scaun de deputat, numirea într'un post în care să LUCREZE PUȚIN și să ÎNCASEZE MULT.

Și se mai găsesc dintre aceia, și mai ales dintre ACELEA, care să creadă că „vârful lumii“ este o haină croită după cea din urmă modă, și făcută toată din mătăasă, așa încât să atragă privirea și invidia tuturor.

Alții mai consideră „vârful lumii“ GURA SACULUI CU BANI, când ajunge să fie PLIN și bine legat, ca să poată muri lângă dânsul.

Mulți consideră „vârful lumii“ în trailul bun: în mâncare, în trândăvie, sau în băutura. Puțini consideră acest „vârful“ în frumusețea lui deplină; și mai toți socot „vârful lumii“ împlinirea micilor vanități (mândriilor deșarte).

După gândul unora, mai ales al celor AVUȚI, „vârful lumii“ este ca ei să nu FACĂ

Fiecare om, bărbat sau femeie, se străduiește să ajungă în „vârful lumii“ sale.

Viața pe pământ este o luptă continuă, este SILINȚA de a ajunge la un capăt. MULȚI încearcă, PUȚINI izbutesc, și nici aceștia NU SUNT fericiți.

Curajul este arcul care mișcă viața, și fiecare trebuie să ne străduim după lumina care o avem și care ne călăuzește.

NIMIC, ci totul să fie făcut de ALȚII, de slujitorii lor.

Puținii aleși, acei cari muncesc pentru realizarea și înlăptuirea lucrurilor de interes general, nu se văd în această ilustrație. Ei nu luptă împotriva semenilor lor, ci împotriva LOR ÎNȘIȘI, împotriva împrejurărilor grele, ei luptă cu problemele științifice, luptă să caute adevărul nu spre a păgubi pe alții și a le răpi bunurile, ci spre a adăuga la avutul de cunoștințe al omenirii, prin descoperirile și prin MUNCA LOR RĂBDĂTOARE.

* * *

Cei cari luptă pentru a ajunge în locul cel mai de frunte, în vârful lumii, mănâncă de gânduri că acest loc se poate cumpăra cu bani, în cele din urmă au de suferit o cruntă desamăgire.

În zadar te străduiești însă să arăți acestora desertațiunea mândriei lor, fiindcă iubirea de sine și vanitatea, îi orbește cu totul. Este tot una ca și când ai spune ursului închis în cușcă, și care nu mai vrea să se hrănească decât cu carne, că trebuie să mănânce și poame dacă nu vrea să-și piardă dinții și să moară ca un nenorocit. Ursul va continua să mănânce carne, chiar de ar ști că moare a doua zi.

Tot asemenea fac și cei cari luptă numai și numai pentru avuție, și nu se gândesc la partea morală și spirituală a vieții. Existența acestora e tristă și fără de însemnătate—ei nu pot să cunoască ce înseamnă adevărata FERICIRE.

Beecher spune: „Nu în SFÂRȘITUL vieții stă fericirea, fericirea CHARACTERIZEAZĂ viața.“

Lupta, care se vede că este dată de oamenii din ilustrația din fruntea acestei pagini, unde fiecare nu se gândește decât la sine, distruge fericirea adevărată și o face imposibilă.

Când viața este o luptă vecinică de a răpi bunul altuia, de a întrece pe celalt, prin căi necinstite, atunci ea nu este bine trăită, căci prin lupta care se dă, se ucide caracterul și se întuneacă toată existența.

Sunt interesante câteva maxime ale gânditorilor și filozofilor lumii, asupra fericirii: „Pentru a fi fericit, e destul să nu înduri lipsă.“—Altringer.

„Nu numesc fericire DORINȚELE împlinite, ci DATORIILE împlinite.“—Carl Geroek.

„Cei fericiți sunt bogați, NU CEI BOGAȚI sunt fericiți.“—Hallm.

„Fericirea vieții stă în a avea totdeauna de lucru, dragoste și nădejde. Muncește, iubeste și nădăduiește, și vei vi fericit.“—Schalmeeer.

Cei mai mulți nu țin seama de aceste maxime înțelepte, și în goana lor după „sacul cu bani“, pe care nu reușesc mai niciodată

să pună mâna, li se întâmplă, după cum glăsuiește vorba românului: „Umbă să fie fericit, și se întoarce opărit.“

Câți oameni nu cunoaștem, cari se bucură de avere, de bogăție, care au palate, moșii întinse, faimă mare, și cu toate acestea sunt mai nefericiți decât țiganul care locuiește în bordeiul dela marginea satului, care se mulțumește cu un codru de mămăligă și o fărâmă de brânză, pentru care a trebuit să muncească toată ziua.

Cino caută fericirea în bogăție, în lux, în faimă sau în alte zădărnicii omenești, este asemenea aceluia care cântă să scoată luna din lac.

* * *

Înseamnă aceasta oare că omul NU TREBUIE SĂ SE STRĂDUIASCĂ? NU trebuie oare să facă toate încercările posibile ca să reușească mai bine decât alții, ca să ajungă la cea mai înaltă treaptă posibilă? Câtus de puțin! Fiecare om e dator să lucreze din răsuferință ca să producă CÂT MAI MULT, și cât se poate mai bine. Înainte de toate însă, el trebuie să fie convins că acel BINE pentru DÂNSUL, nu este în paguba ALTORA. Fiecare are datoria să caute a întrece pe alții, dar nimeni nu trebuie să fie călăuzit de ideea de a se ridica pe sine prin păgubirea CELORLALȚI.

Există zeci de mii de caracterizări ale vieții și printre acestea foarte multe sunt pesimiste sau descurajante.

Oamenii pentru cari viața a însemnat o izbândă sunt aceia ale căror cuvinte și fapte rămân.

Cei cari se silesc să se ridice în paguba altora cei mai mulți își sfârșesc viața în dureri și tristețe.

Shakespeare a definit viața ca „o umbră, o lumânare scurtă, povestea idioată plină de șgomot și de furie.“

De fapt, din punct de vedere sufletesc, ca și din punct de vedere fizic, viața întregă, dela început până la sfârșitul ei, este o luptă. Încă din leagăn, copilul se sbuciumă, dând din mâini și din picioare, spre a-și desvolta trupul. Viața noastră fizică înseamnă respirație hrănire și palpitarea inimii. Fără încetare, trupul nostru luptă ca să țină trează viața.

* * *

Voltaire a spus: „Invidiez animalele din două motive: mai întâi pentru că nu au cunoștința necazurilor ce vor veni asupra lor, și în al doilea rând, pentru că nu au cunoștință despre ceea ce se vorbește de ele.“

„Ce să vorbește de dânsel“, de sigur că are mare însemnătate! Trei pătrimi din toată străduința pe care o depune omul în viață

este consacrată în adunarea de bani, de care n'are nici o trebuință; iar cea de-a patra pătrime, se cheltuiește ca să obțină aprobarea și lauda altora, căutând fiecare, ca lumea să spună numai lucruri bune despre dânsul.

Pentru omul practic, laudele nu prea au însemnătate. Cu toate acestea, dorința de a se vorbi bine despre noi, are și o „latură bună“; ea scoate în evidență VIRTUȚI, care altminteri ar rămânea adormite.

* * *

Oricum ar fi viața, noi n'o putem cunoaște cu SIGURANȚĂ decât așa cum este ea așa pe pământ.

Desigur că în acest fel multora viața nu li-se pare că merită să fie trăită, dar din fericio există credința în puterea, dreptatea și iubirea FIINȚEI A-TOT-PUTERNICE, în care mai toți își pun nădejdea pentru o viață viitoare, mai bună.

* * *

Se vede din cele de mai sus, că în viața avem nevoie de CURAJ. Numai dacă suntem curajoși, izbutim să învingem greutatea și piedecile vieții.

Puține sunt pildele istoriei care să ne arate mai bine însemnătatea curajului din viața ca povestea lui Thomas Becket, preotul neînfricat, care mai târziu a ajuns arhiepiscop în Canterbury. Dânsul trăia în vremea domniei lui Henry al II-lea, acum 700 de ani. Preotul, pentru că regele încalcă drepturile bisericii și Becket scoțea ca n'are acest drept, a avut curajul să înfrunte pe stăpânul său. Sfântul de prieteni ca să fie supus și să nu provoace furia regelui, dânsul îi răspunse: „Cum oare, când stau păstor asupra turmei mele, voi vreți să dorm și să las lupul să intre la ea?“ Preotul simțea răspunderea locului ce i-se încredințase, în conducerea bisericii sale și n'a voit să se supună. Dânsul a avut curajul necesar ca să înfrunte chiar pe Rege. Toate încercările lui Henric de a-l intimida au fost zadarnice.

Într'o zi Henric, mâniaș pe preot, pe când stătea la masă împreună cu curtenii săi, el a spus: „Dintre toți mișei, câți mănâncă pâinea mea, nu se găsește nici unul să meargă și să sfârșească odată cu acest preot blestemat, să mă scape de dânsul?“

Imediat patru dintre curteni au părăsit masa, au trecut canalul Măneicii în Anglia, și au atacat pe episcop, la picioarele altarului din catedrala dela Canterbury. Episcopul nu s'a speriat ci le-a răspuns cu îndrăzneală: „Mă amenințați zadarnic; chiar dacă toate săbiile Angliei ar fi îndreptate asupra-mi, eu voi rămânea nestrămțat în credința mea.“

* * *

În genere curajul este o însușire sufletească, și este unit cu gândirea. Copilul, imitând pe sălbatici, crede că tot curajul este de a bate pe copilul vecinului. Bătrânii cred că cel mai mare curaj este să suporți cu răbdare și fără murmur ceea ce ți-a hărăzit soarta.

Una dintre cele mai bune definițiuni ale curajului ar putea fi aceasta:

„Curajul înseamnă împlinirea a ceea ce ții că TREBUE înlăptuit, fără a ținea seama de urmările pe care le-ar avea pentru tine însuși.“

**Cunoștința este
pârghia vieții**

**Nimeni nu știe mai
mult decât învață**

Să ne îmbogățim cunoștințele

Aparate care trădează pe mincinoși

Profesorul Orlov susține că pe pieptul femeii există „o regiune de adevăr”, care ar putea-o trăda, atunci când ar minți. După unii experimențatori s'ar fi găsit și perfecționat instrumente care să fie adevărați „detectors de minciuni”.

DUȚINE lucruri în viață ar avea o valoare mai practică de cât putința de a afla, cu certitudine, dacă oamenii spun sau nu adevărul. Un instrument, care să permită separarea minciunii de adevăr, ar avea o importanță covârșitoare, pentru tribunale. S'ar putea astfel constata dacă un martor minte sau spune adevărul. Pe de altă parte, valoarea unei metode, care să îngăduie de a constata ce-i adevăr și ce-i minciună, în afacerile comerciale și sociale, de ficcare zi, ar fi de mare folos.

S'au găsit oameni de știință cari să facă cercetări și experimente, spre a găsi un detector de acestfel și în pagina aceasta este vorba tocmai de câteva asemenea încercări.

Cercetările cele mai recente au fost făcute de către d-rul

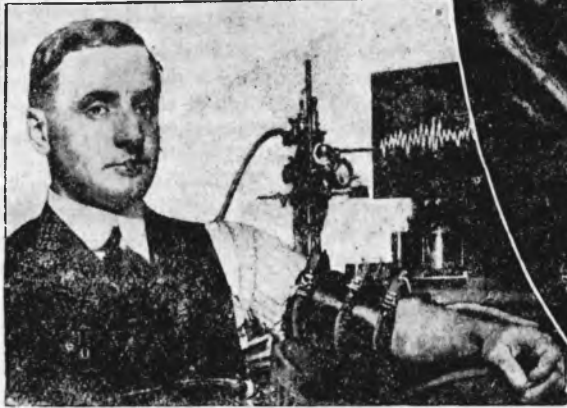
ză imediat. Repede, vorba bărbatului mincinos capătă un accent fals, fie că intonează prea mult cuvintele, fie că nu le întonează de fel. De obicei mincinosul nu poate suporta privirea fixă, a celui care i-se uită în ochi. Să întâmplă însă ca mincinosul — dacă face parte dintre cei specializați, să-și concentreze privirea asupra victimei, o privire care se deosebește mult de cea plăcută, a unui om cinstit.

„Cu totul altfel stau lucrurile, când e vorba de femei. Acestea sunt artiste consumate. Ele ușor își pot ascunde adevăratele sentimente și se pot prefaca, netradând frământările lor psihice. Artă de a masca este dezvoltată mai ales la femeile necinstite, la femeile cărora le place mult viața trăită intens, la femeile care pot obține ceea ce voiesc, numai prin exercitarea artei de a se prefaca.”

Prof. A. P. Link dela Universitatea din New-York și Cardiograful-Kymograful său. Instrument care slujește la înregistrarea bătailor inimii a pacientului care are conștiința încărcată.

Henry Wilkins acuzat de a-și fi omorât soția, este supus la proba „sfigmometruului” cu ajutorul cărnia s'a dovedit innocent.

Boris Orlov, un medic rus, care locuiește actualmente la Paris. Profesorul Orlov susține că, femeia care nu spune adevărul se poate cunoaște ușor, prin roșeața pe care o capătă pieptul, în partea de jos a sternului.

Dr. Orlov a numit acest loc trădător: „regiunea adevărului”. Iar în cartea sa „La Pseudologie Humaine Normale et Anormal”, dânsul prezintă multe lucruri interesante și arată mijloace de a constata ușor, dacă o femeie spune sau nu adevărul. „Această regiune a adevărului, spune Orlov, este un soi de fereastră prin care se pot vedea multe din procesele psihice ale femeii.”

„La bărbat e mult mai ușor de constatat când nu spune adevărul. Observatorului atent îi trebuie puțină dibăcie. În genere bărbății sunt actori proști. Expresia feței, privirea ochilor, îi trădează

„Câteodată și mâinile trădează lupta sufletească care se dă în interior. Dar mult mai bun este indicatorul verificat în numeroase cazuri, roșeața din „regiunea adevărului.”

„De obicei, când femeia minte, se produce o tensiune nervoasă. Tensiunea aceasta trece prin nervii vaso-constrictori, până la arterele și capilarele pielii.”

„Inroșirea oricăror regiuni a trupului se produce prin aglomerarea sângelui în vasele capilare, din regiunea în care acțiunea

nervilor vaso-constrictori se exercită. Zona respectivă, nu numai că se înroșește, dar se și încălzește ușor.”

„Acțiunea reciprocă dintre gând și trup se manifestă aproape în totdeauna. Nervii, ca fire simpatice, dealungul arterelor și capilarilor, controlând dilatația și contractiunea fibrelor mușchulare ale acestor vase. Nervii acțiunea se numesc vaso-constrictori. Sbuucimarea sufletească și emoția mintală, produse prin exprimarea minciunii, cauzează o paralizie temporală a nervilor vaso-constrictori și astfel se produce o scurgere mai abundentă de sânge, în vasele capilare ale pielii.”

„Încălătorul, care e stăpân pe sine poate opri roșirea feței. Arterele gâtului, sau cele din zona superioară a pieptului, în special la femei, în momentul rostirii minciunii, încep să svănească și fac să se roșiească pielea în aceste locuri, fără ca procesul să poată fi oprit. Ușor se poate observa la aceea care spune minciuni o mică palpitație deasupra sternului. Roșeața acoperă o regiune de zece până la 15 cm. pătrați. Este probabil însă că multe dintre femei — mai ales dintre cele blonde — aflând despre trădarea pieptului lor, își vor educa nervii în așa fel, încât — la fel cu nervii vaso-cons-

oricum ar face femeile, în cele din urmă o să se găsească metode de demascare. Noi suntem însă sceptici. Femeia va fi mai tare.

„Cu bărbații, chestiunea se schimbă. Pentru ei există și astăzi mijloace de a-i prinde, cu mâta în sac.”

Dr. Orlov spune că o caracteristică a celui care spune minciuna este „de a repeta ultima parte a întrebării cu i-se pune”. Dânsul istorisește că, angajând o servitoare, a întrebat-o:

„În 1923, unde ai fost angajată?”

„Unde am fost angajată? a întrebat și dânsa, am fost angajată ca îngrijitoare, la o familie americană din Passy.”

„Și ce ai lucrat acolo?”

„Ce am lucrat? Am îngrijit de doi copii și i-am învățat limba franceză.”

„Și câtă vreme ai slujit acolo?”

„Câtă vreme?, repetă servitoarea, am stat la ei, până în 1925, când s'au înapoiat în America.”

„Obiceiul de a repeta întrebarea, spune Dr. Orlov, este o caracteristică a mincinosului.”

„Un alt mijloc de a te convinge dacă cineva spune adevărul

Mechanismul D-rului David Wechsler care divulgă pe mincinoși

sau minte, spune dr. Orlov, este de a-i cere să repete declarația de care te îndoiești.”

„Dacă în timp ce repetă, interogații nu-și accentuează spusele, aproape cu siguranță în cele mai multe cazuri, interogatul e nesincer și minte.

Așa bunăoară dacă cineva spune:

„Dumineca trecută am umblat pe jos 40 de km.”

Pentru a te convinge de adevărul celor spuse îi poți pune întrebarea: „Cât spui că ai umblat? Dacă

îți va răspunde cu același ton:

„Patruzeci de kilometri”, poți fi aproape sigur că minte. Dacă își

va ridica însă puțin tonul, repetând cifra, se

poate deduce că a spus adevărul.”

S'au făcut încercări de a demasca pe mincinoși și de a analiza sentimentele celor

vinovați de crime cu ajutorul instrumentelor electrice. Aceste instrumente, experimentate în laboratoarele de psihologie din Paris și Jenna, au fost aplicate în

cercetările practice, în America.

Retinoscopul utilizat de doctorul W. D. Bates din New-York, pentru descoperirea minciunii în umbra ochiului.

„Regiunea adevărului”, se găsește, după indicațiunile dr-lui Boris Orlov, în zona pe care am mărginit-o în ilustrație, și am însemnat-o cu litera.

mai fie influențată de exprimarea minciunilor.” Iar dacă nu vor putea, vor acoperi și simplu pieptul, suprimând decolteul, așa încât să poată duce de nas și mai departe, sexul tare. În nici un caz femeia nu se va desbăra de cel mai important și adesea dragă atribut al ei: minciuna. Dr. Orlov speră însă, că trictori ai feței — să nu

Dr. R. E. House inventatorul unui ser, care după spusele profesorului ar avea calitatea că fiind injectat pacientului, acesta nu mai poate spune decât adevărul. Imediat după injecție se face interogatorul bănuțului și o steno-grafă înregistrează declarațiunile. Numai de n'ar fi mai multe influență de ordin psihologic

O vacă care umblă la Universitate și dă 10,000 de litri lapte pe an

VACA se numește Burke Sadie Vale și de sigur este singura vacă în lume, care frecventează universitatea. I-se dă o atenție deosebită și bineînțeles o hrană cu mult mai aleasă, decât altor vaci. Vacă Burke n'ar putea să se laude cu frumusețea ei, dar se poate mândri că întrece pe toate celelalte vaci din lume prin laptele pe care-l produce anual. Matroană bătrână, această vacă dă, nici mai mult nici mai puțin, decât 21.136 funzi de lapte, circa 10.000 de kg., în 305 zile din an.

Vacă e proprietatea profesorului J. V. Bartlet, din Cortland, Ohio și cântărește 700 de kg.

Motivele, pentru care onorata

trei generații directe, în urma sa, care să fi produs 20 de kg. de unt pe săptămână.

Dar vacă Burke bate toate recordurile de până acum. Se bucură de sigur și de o îngrijire specială. În fiecare zi dăna mănăncă 10 kg. de grăunțe 15 kg. porumb și 7 kg. fân. De dimineață, pe la orele 5, după ce-și ia porția de mâncare — fruehstuckul — se prezintă la oficiul de mulgere, și după-ace-și face datoria pleacă la pășune. La ora 11 se înapoiază, ea să-și ia masa și așteaptă cumințe să fie mulsă din nou. După masă se odihnește la grajd, își face siesta, iar spre seară ese iarăș la pășunat, ea să se înapoeze pe la ora 8, la

VACA „BURKE SADIE VALE“

vacă Burke deține titlul de campioană, printre vacile din lume, sunt multiple: în primul rând dăna se coboară dintr'o familie nobilă de vaci. Prea cinstita ei străbunică, fie-i țărâna ușoară, vacă Korndyke Sadie Vale, a avut titlul de regină și a fost mamă și bunică a 89 de vaci, care trăese cu toatele și fac cinste familiei prin, imensa cantitate de lapte pe care au produs-o. Pe lângă cele 89 de fiice nepoate și strănepoate vacă regină numără și 80 de fii nepoți și strănepoți, cari cu toții se silesc să păstreze numele bun al familiei. Printre aceștia se găsește și tatăl vacii Burke. Mamă-sa dădea și dăna câte 9000 de kg. de lapte anual; iar tatăl său este unicul taur căruia îi revine gloria de a avea

o nouă mulsoare și cea de a treia masă. Când nopțile sunt cu lună și vremea e favorabilă, vacii Burke îi place să se plimbe prin livadă.

Până acum campioana 2 fiice, dintre care una poartă numele de Colantha Segis Grace, iar cea de a doua, fiind de curând născută, n'a fost încă botezată.

După o statistică a Ministerului de Agricultură din Washington, vacile din toate Statele Unite, au produs în anul 1926,55 de miliarde de kg. de lapte. Dacă repartizăm această cantitate, la cele 25 milioane vaci, câte au americanii, rezultă că fiecare vacă produce mediu 2200 de litri de lapte anual. Dacă ar produce fiecare cât vacă Burke, cantitatea de lapte s'ar încinci.

Pulsățile sângelui, în vasele sanguine, față de acest balonaș, se înregistrează pe un cadran. Psihologii, cu ajutorul acestui instrument, pot dovedi pe minciună. Dacă un criminal minte, se poate ca nici una din trăsăturile feței să nu-l trădeze, arterele însă, se vor deschide și acul sphygmometruului înregistrează pulsația sângelui, așa încât minciuna se înregistrează, pe un tablou. Cu ajutorul acestui aparat a fost demascat asasinul Harvey Stone-Burger, din Los Olivos, care, prins cu minciuna de aparat, a mărturisituciderea lui J. J. Me. Guire. Pe de altă parte, Henry Wilkins, din San Francisco, a fost achitat, de acuzația de

a-și fi omorât soția, pe baza dovezilor date de sphygmometru, întrebuintat de prof. John Larsen, dela universitatea din California: aparatul indicase o conștiință clară și nevinovată.

Să nu se uite un lucru însă: pe măsură ce știința găsește tot soiul de aparate și tot felul de mijloace, spre a dovedi pe minciună și criminali, aceștia nu se lasă mai pe jos, se obișnuiesc să mintă, tot mai artistic și inventează mijloace tot mai științifice de-a sparge, de-a ucide, în chip misterios, așa încât progresul științific este folosit și deoparte și de cealaltă și spre rău și spre folosul social.

POSTA REDACTIEI

Petre Pavitz—Râmnicul-Vâlcea. Publicăm și în numărul de față câteva hazuri. Continuați să trimiteți. Mai târziu va fi posibil să Vă dăm carnet.

Chiril Econom—Constanța. Primim cu plăcere fără obligație.

Eugeniu Comănescu-Nehoi-București. Desenele onomastice se vor publica în numărul viitor.

Lili Beatrice-Pechert—Ploesti. Caricatura Dvs. se va publica în numărul viitor.

I. Gavriletea—Vascau. Mulțumim pentru cuvintele de căldă simpatie pe care ni le-ați adresat. Succesul revistei noastre se datorește, exclusiv, încurajării cititorilor.

G. L. Ștefănescu—Tighina. Am

primul jocurile trimise, Vă mulțumim și vom publica parte din ele.

Dumitru Pisoschi—Craiova. Mulțumim pentru jocuri, se vor publica.

R. Vasiliu—Bârlad. Nu se pot face clișee după desene cu creionul.

Hascalovici Stroe—București. Am primit, ne conformăm, iar jocul îl vom publica.

Alexandru Georgescu—Drăneanu—Giurgiu. Vă mulțumim pentru cuvintele măgulitoare. Ocazional vom publica ceea ce ni-ați trimis.

Chirilă Conomo—Constanța. Rugăm trimiteți adresa pe care n'o mai găsim spre a Vă putea trimite volumul câștigat.

Expoziția zootehnică dela Hida

CAMERA agricolă a aranjat o expoziție de zootehnică în Hida, Jud. Cluj, în ziua de 9 Octomvrie. Au participat vre-o 15 comune din jur. S'a aranjat un pavilion pentru produsele agricole silvice, iar într'un câmp împrejmuit au fost așezate după categorii diferite animale: vaci, juninci, boi, tauri, tăurenci, tauri de bivoli, bivolițe, oi, vieri, porci și scroafe.

S'au distribuit premii în valoare totală de 5000 lei pentru animale, 2000 lei pentru produse agricole, și 1000 lei pentru produse silvice. Comisia superioară de premiere și de examinare, era alcătuită din d. Tudoriu, consi-

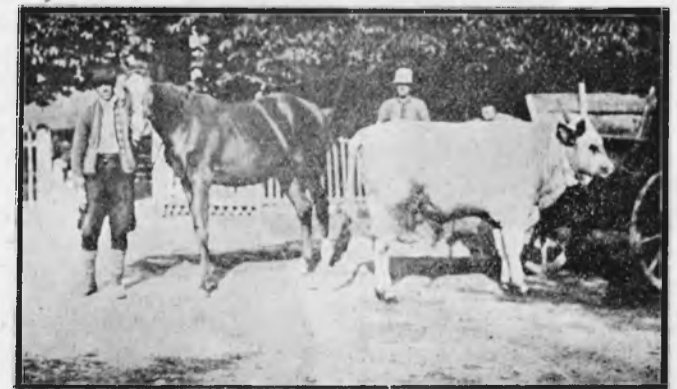
lier agricol, Prof. Oțoiu, membru al Camerei agricole, Insp. Kőváry, membru Camerei Agricole și Bogdan directorul Camerei Agricole. Pe lângă premiile în bani această comisie a decernat și 20 de diplome pentru animale și produsele merituose.

Expoziția s'a deschis la ora 10, dimineața. D. Bogdan a rostit un cuvânt de deschidere iar d. Tudoriu a arătat sătenilor însemnătatea expozițiilor agricole și zootehnice, dându-le sfaturi. Expoziția s'a închis prin cuvântarea d-lui Prefect al Județului, dr. Partenie Dan, care a vorbit despre însemnătatea camerelor agricole.

Producția artistică țărănească: pasăre împaiată în mijlocul unui decor câmpenesc (premiată).

Model de casă țărănească, făcut din lemn de cer de către Nicodim Hara și N. Crișan din Sănnihai (premiată).
Expoziția agricolă și silvică din Hida
Comisiunea organizatoare a expoziției din Hida

Taur și cal premiați

ȘTIE

la uită-te cum, Ghiță caută de un ceas, un sutar.
„De unde știi că tocmai un sutar caută?“
„Păi l-am găsit eu.

DISPROPORȚIE

„D. Popescu mi-a oferit mâna și averea sa.“
„Ei și?“
„Am refuzat: mâna era prea mare și averea prea mică.“

Femei care-au schimbat destinul oamenilor

ANIMA mult utilizată „Cherchez la femme!”, care se spune ori de câte ori se dă o soluție neașteptată unei probleme, ori de câte ori un bărbat face o acțiune contrară intereselor sale, sau intereselor obștești ori de câte ori se produce o incurcătură, sau un fapt inexplicabil, deși astăzi a căpătat un sens ironic, — cum de altminteri toate adevărurile bă-

cărora femeile au jucat un rol covârșitor, a căror soartă s'a schimbat, în bine sau în rău, după voința lor. Interesante nu sunt, desigur, decât acele cazuri, unde una sau cealaltă categorie: cele care au influențat, sau cei care au suferit influența, erau indivizi deasupra nivelului mijlociu, oameni cari au reprezentat o personalitate.

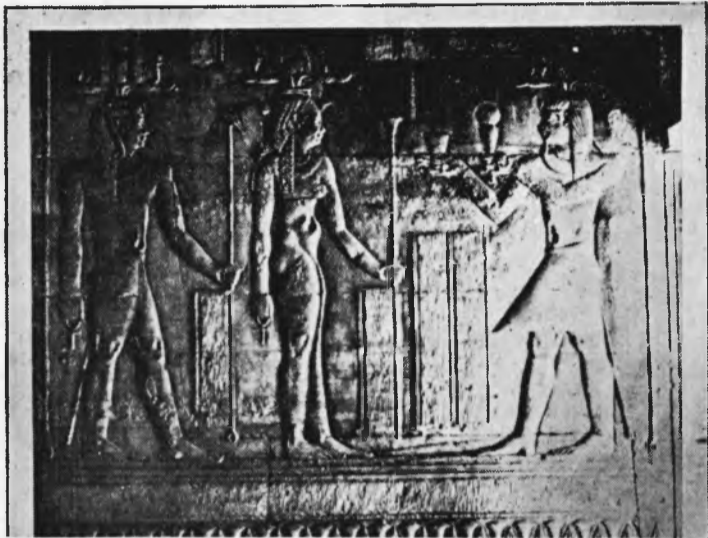
Dacă am voi să ne întoarcem înapoi, până în timpurile cele mai vechi, atunci am putea găsi o femeie, care numai prin fru-

amăriți, să urască pe „Omul regal”, până când mânia, într-o bună zi, a întrecut marginile și poporul nemulțumit de conducătorul său și de iubita acestuia, i-a seos afară din țară.

Dacă vom — spre a rămânea în domeniul politicii — să căuțăm exemplul unei femei, care a avut numai influență inobilitoare, atunci se impune, în fața ochilor, chipul fermecătoarei **Malame Thallien**. Această femeie, cu adevărat frumoasă, care după Thermidor făcea parte dintre „cele trei grații ale directoratului” — celelalte două fiind **Josephine Beauharnais** și **Madame Recamier** — a fost, ca soție a lui **Jean Lambert Thallien**, deputatul montaniarzilor, și sprijinitorul hotărât al lui **Robespierre**, aceea căreia i-a revenit misiunea să fie stavilă miloasă, pentru oprirea sporirii numărului de victime inutile, în sângeroasa revoluție franceză. Influenței ei binefăcătoare și pledoariilor ei energice, pe lângă soțul său supus cu totul voinței acestei femei, se datorează multe suspendări de decapitare. Nenoro-

te iubitelui ei i-se părea că nu o poate în deajuns pune în evidență, în decoruri de draperii și în efecte de lumină, pentru ospetii săi. Inșă pe când Hamil-

Abukir. Deaceea comandantul a putut numi acest fapt de armă „victoria ei.” Soarta Emmei și a lui Nelson a fost de aci încolo pecetluită, căile lor unite.

Cleopatra (în mijloc). — Un relief necunoscut până acum al reginei egiptene, dintr'o cameră a templului din Kom-Ombo.

trânești analoage, — are de fapt un tălc adânc și serios. Această maximă nu înseamnă în definitiv altceva decât stabilirea adevărului că, înapoi acțiunii bărbaților, stă întotdeauna puterea, a-toate-miscătoare, a „VECINICULUI—FEMEESC.” În această posibilitate a influențării sexului tare își găsește femeia și puterea și mândria ei. Desigur că influența femeii poate să fie foarte felurită; ea poate să trezească însușirile bune ale bărbatului, să excite și să desvolte talentele; dar totodată poate să formeze și tendințele rele, care se găseseră în germene, în orice om și astfel să producă insanități sau nenoroci.

musetea ei a făurit soarta a două popoare: pe frumoasa **Helena**, pentru a cărei posesie a izbucnit războiul Troian. Acea epopee uriașă, închinată de către fantazia poetică, idealului de frumusețe antic se poate considera, ca simbolul puterii nemărginite a femeii.

Drept exemplu de influență nesănătoasă, în acțiunile omeștești, ca pildă de puterea nefastă a femeii, în domeniul politicii și războaielor, am putea aduce, legătura dintre **Antonius** și **Cleopatra**. Frumoasa egipteană, cu inima copilăroasă de naivă — cum o descrie **Shaw** — nu putea să prezinte, pentru **Caius Iulius Caesar**, care se afla într'al cincizecilea an al vieții

era potolit și cumpătat, decât atracția unui flirt, fără însemnătate; pătimașul, inflăcăratul **Mare Antonius** însă a fost prins reginei, care acum nu mai era de fel naiva de altă dată, ci foarte vicelană și doritoare de putere, încât dânsul, de la început, și a pierdut capul, în lupta decisivă

dela. Acțiunile și a pecetluit astfel soarta sa și a țării sale.

Că o legătură de dragoste, cu influență politică, nu are totdeauna un rezultat nefast, se dovedește prin cazul **Lolei Montez**. Când frumoasa andaluză, care în realitate se numea **Maria Gilbert** și era fructul căsătoriei dintre un **Capitan englez** cu o creolă, în vara anului 1846, după călătorii aventuroase de-a curmezișul pământului, s'a stabilit la **München**, ea a știut să cucerească inima regelui, în vârstă de 17 ani, și influența pe care a exercitat-o, asupra îndrăgostitului, a fost una dintre cele mai sănătoase. **Cabinetul** reacționar **Abel** a fost înlăturat, din

indemnului ei. **Ludwig** și poporul său au putut răsufla ușurați. Numai după ce **Lola**, ca o urmare a situației ei de „**Maitreses du Roi**”, a început să se comporte cu prea multă ostentație, a început să facă peste tot datorii, cu motivarea că „**Louis al meu o să plătiască**”, și când regele, prin afișarea lui ca îndrăgostit, a început să joace un rol comic, în ochii lumii, în slărșit numai după ce a devenit tot mai neînțeles, că dansatoarea trage sforile politice, îndărătul culiselor, atunci au început **Münchenezii**

Emma Lady Hamilton, prietena frumoasa a lui Nelson. — După o pictură de **Georges Rommey**. În **Național Gallery** din **Londra**

Răpirea **Helenei**

ciții au numit-o de aceea „**zâna noastră bună și miloasă**.”

Numai prin puterea frumuseții uimitoare, pe care o avea, se poate explica rolul **Emmei Lyon**, care după o serie de aventuri furtivoase, ca îngrijitoare de copii, cameristă, chelneriță, model de sculptură și o viață foarte scimbătoare, în **Neapole**, a ajuns mai întâi prietena și mai târziu soția, mult admirată, a ambasadorului englez **Lord Hamilton**.

Diplomatul și iubitorul de artă **Hamilton** a fost „un bărbat de gust și, după ce a trecut prin toate domeniile creației, a reușit să ajungă la o femeie frumoasă, capo d'opera marelui artist.” Astfel judecă **Goethe** pe fermecătoarea **Emma** a **Lordului englez**, a cărei frumuse-

ton privia pe **Emma** „frumoasă ca **Afrodita**”, numai ca un obiect de admirat, din galeciaia sa, fără ca între el și răpitoarea englezoaică să se nască vre-o legătură mai adâncă. **Emma** a fost pentru un alt bărbat — **Lordul Nelson** — destinul hotărâtor. Minunea aceasta de frumusețe a pus stăpânire pe eroul aspru al mărilor și **Lady Emma** s'a simțit mai puternic atrasă de natura energică a

Căsătoria **Emmei** cu **Hamilton** nu se desfăcu, dar **Lordul** primi rolul „celui de al treilea” și urmări pe cei doi amănți, ca un câine credincios, în călătoriile lor. Se spune că ar fi murit la 1803, cu capul pe pieptul lui **Nelson** și cu dreapta în mâinile **Emmei**. **Amiralul** căzu la 21 Octombrie 1805, la **Trafalgar**. Ea mai trăi zece ani și se sfârși apoi la **Callais**, în sărăcie dupăcum din sărăcie se înălțase, spre a străluci un timp, ca o celebritate europeană.

Legătura de dragoste a lui **Nelson** cu **Lady Hamilton** ne amintește de iubirea unui alt erou din timpurile sale, față de o femeie admirată de unii și aspru criticată de alții: de prințul **Louis Ferdinand** și frumoasa **Paulina Wiesel**. Și aci situația în trei. **Pauli Caesar**, de 21 de ani, fiică a unui consilier comercial din **Berlin**, s'a măritat cu consilierul militar **Wiesel**, un

„**Molli**” muza lui **Bürger**. — După un pastel făcut de ea singură.

Suzette Contard, „**Otioma**” lui **Hölderlin**

Charlotte V. Stein, marea iubita lui **Goethe**

istoria cunoaște influențe de ambele feluri ale femeii, asupra caracterului masculin și exemplele sunt nenumărate. Sunt fără număr acei bărbați în viața

Contesa Teresa Guccioli, iubita **Lordului Byron**

Contesa Hanska prietena și mai târziu soția lui **Balzac**. — După o miniatură din anul 1820 (colecția **J. P. Morgan**, **New-York**).

Contesa Theresa Cabarrus, frumusețea sărbătorită a revoluției franceze, iubita și mai târziu soția lui **Tallien**

lui **Nelson**, decât de estetul **Hamilton**. Prin legăturile ei cu regina **Carolina** a **Neapolului**, a înlesnit aprovizionarea flotei lui **Nelson**, în **Syracuză**, și a pregătit astfel victoria acestuia, la

om glumei, original, un bărbat cu multe însușiri spirituale alese și cu răspunsul totdeauna gata, dar un disprețuitor de oameni, care a sprijinit, cu un cinism diabolic, legătura soției sale. Și Paulina păru să fie realizarea „idealului lui Lucindus” după cum purtătorul de cuvânt al romanticilor, Friedrich Schlegel o denumise. Dar dânsa nu

rette a îndurat soarta grea a spectatorului în suferințe; numai pe ascuns, luând asupra-și rușinea și hula Stela-Molly a putut să se bucure de fericirea ei; dar Fernando Bürger se consuma în muștrări de conștiință. Când după încetarea din viață a nefericitei Lorella, minciuna se isprăvi și Bürger socotea că se va putea bucura de acum ne-

tică a realității trăite, acela va găsi în lanțuirea adâncă, dintre destinele acestor doi oameni. Ei au stat uniți, în dragostea fără dorințe, pe vârful luminos al unei întovărășiri pur sufletești. Intre acestea însă se întredeschise o prăpastie pentru chin. Hölderlin suferi, din pricina exasperării dorului său și încă și mai mult din pricina interpretării rele date, fără înțeles, iubirii sale. Atunci noaptea nebuinei a cuprins privirea sa.

Sfârșitul lui Hölderlin amintește apusul tragic al lui **Lenau**, prin iubirea sa față de **Sophie Löwenthal**. Și aci o femeie frumoasă trupește și sufletește a chinuit pe un poet, care s'a desnădăjduit în patima lui nemăsurată, dar căruia această patimă i se părea o necesitate a vieții, până a l'aduce la nebulie.

Suferințe fără nedejde și dorințe neîmplinite, sunt acele care mai adeseori, oricât ar fi fost de tragice, au dat puteri de creație poezilor și artiștilor. Sub razele lor s'au părguit cele mai frumoase fructe ale artei. Aplecarea lui **Richard Wagner** către **Mathilda Wessendonck** a produs opera cea mai adânc sufletească a compozitorului german: „**Tritan și Isolda**.”

Și **Goethe**? — Cele mai multe dintre poeziile sale de seamă au fost, într'un chip oarecare, scoase din pătimirile unei dragoste. Hotărâtoare de soartă, vreme de un deceniu n'a fost însă decât o femeie, în viața sa: **Charlotta Von Stein**. Cu toate documentele din viața lui Goethe, care se ocupă cu dânsa, cu toată oglindirea clară în poeziile sale, figura D-nei Von Stein va păstra totdeauna ceva enigmatic, pentru urmași, pentru că martorii cei mai importanți ai frământărilor ei sufletești, scrisorile sale către poet, din anii prieteniei înflăcărâte, nu se mai găsesc. Un lucru este însă stabilit: că această femeie avea însușiri, care au făcut necesare, pentru Goethe, prezența, participarea și influența ei, în viața și existența poetului tot timpul cât a trăit la Weimar, până la călătoria în Italia.

Timpul romantismului este, în deosebi, bogat în lanțuiri tragice ale destinelor celor două sexe. Concepția romanticilor despre voința suverană a femeilor și despre amoralitatea căsătoriei, în care s'a văzut o dușmană a adevăratei dragoste, a creat, cu toată accentuarea libertății personale nenumărate conflicte și suferințe. O astfel de oscilare neânătoasă, între ideal și realitate, se găsește și în atracția lui **Immermann**, către contesa **Elisa von Achlefeldt**. Dânsa, o fire cu adevărat romantică, voia să ducă o existență de frumusețe inspiratoare, alături de poet. S'a ferit însă să se despartă de soțul ei Baronul D. Lützwor, spre a se lega prin căsătorie de cel pe care-l iubea. Această înlanțuire reciprocă, și care nu se putea desface de către nici unul dintre cei doi, a târânat ani întregi și a amărit cea mai frumoasă parte din existența poetului.

Mai ușor decât Immermann și-a dus povara dragostei sale, față de **Contesa Teresa Guicoli**, renumitul poet englez **Lord Byron**. Deși adoratorul pătimăș al femeilor obosise de aventuri de dragoste și nu mai doria nici o nouă cunoștință, contesa tânără, gingașă, blondă cu ochi albaștrii, semănând mai mult cu o engleză decât cu o italiană, pe care a întâlnit-o în salonul Benzon, în Veneția, a aprins în inima lui, dela prima privire, un foc mistuitor. Contesa nu se deosebia, nici prin o frumusețe izbitoare, nici printr'o inteligență scilpitoare și totuși a izbutit să înlanțuiească, mulți ani, pe poetul alintat. Anii aceștia au fost bogați în creații poetice. Dar, în

cele din urmă, Lordul s'a plicisit de atrăgătoarea Tereza. Călătoria sa în Grecia a fost făcută și din dorința de a se libera de povara acestei dragoste. Nu bănuia că această fugă îi va fi fatală: i-a adus moartea.

Adesea lipsa de însemnătate a femeii, pe care bărbatul în orbirea iubirii sale nu o vede, poartă toată vina desnodământului tragic. Astfel contesa **Haska**, pe se măsură de mult prețuită, și pe care **Balzac** a luat-o în căsătorie, scurt timp înaintea morții sale, n'a fost, din clipa când romancierul a întâlnit-o și s'a entuziasmat de scrisorile ei copilărești, decât o fantomă frumoasă a imaginației poetului. În realitate era o ființă care aproape nu se deosebia de masa

na de Deniges. În salonul lui Ferdinand Lassalles, la Berlin, lângă fată, cu buclele ei de păr blonde roșietice, cu statura ei mândră, era una dintre cele mai atrăgătoare apariții feminine. Cu ochii ei albaștrii deschiși, sorbia, cu lăcomie, vorbele lui Lassalles, când discuta, spirital, cu oaspeții săi. Pentru voia acestei fete își sfârși Lassalles

MATHILDA WESEN DONCK
Modelul Isoldei lui Richard Wagner

avea spiritul și nici rutina de societate a unei Dorotheia Schlegel, a unei Rachel Varnhagen, și nici amabilitatea unei Henriette Herz, sau îndărătnicia, plină de temperament, a unei Carolina Michaelis. Dânsa avea ceva strălucitor și ispititor în aparența ei și producea impresia „unei aparițiuni din mitologia greacă”, avea o înfățișare simpatică, copilăroasă și naivă. Paulina chinui pe prinț adesea cu supărări și capricii, însă chiar greșelile ei îi părură lui dragă-lăse, pentru că purtau pecetea de netăgăduită sinceritate. În ultima scrisoare, dictată de dânsul, puțin înaintea morții sale, el scria: „Paulino, simt cu adevărat, din adâncul sufletului meu, că numai prin tine sunt fericit, numai tu așterni, în toată existența mea, farmecul sufletesc. Gândul la tine se amestecă în tot ce aștept eu din partea norocului.”

Cel mai mult se vede însemnătatea femeii, ca forță a destinului, în viața poezilor. Datorită sensibilității lor mai mari, legăturile dintre bărbat și femeie sunt aci adesea mai pline de tragic.

turburat, de fericirea cu Molly, femeia iubită muri. Durerea pe care i-o pricinui această moarte, împrumută fantaziei lui aripi minunate, care o duseră la înălțimi la care nu ajunseseră niciodată.

Umbre mai posomorite se întind peste iubirea lui Hölderlin către **Suzete Gontard**. Nu se va putea ridica niciodată cel din urmă val, de pe această legătură sufletească tristă. Prea mulți oameni flecari au brodat asupra ei, prea puțin ne-a destăinuit poetul. Se pare că și când ar fi veghiat cu grije, ca această iubire să rămână un odor ascuns. Dar cine știe să cităsească printre rândurile scrisorilor lui, cine ascultă tânguirile pătimășe ale poezilor lui și cine caută în iubirea dintre Hölderlin și Diottima lămurirea artis-

Eliza Contesa v. Achlefeldt. — Patima romantică a lui Karl Immermann

Steaua lui Ferdinand Lassalles Helena v. Dönniges-Racovitz.

Sophie Loewenthal. — Destinul lui Lenau

Astfel iubirea îndoită a lui Bürger. Autorul „Lenorei” a simțit o aplecare irezistibilă față de sora mai tânără a soției sale, **Angusta Leonardt**, și aceasta l'a ținut, în chinuri, vreme de 6 ani, în luptă permanentă între renunțare și patima impetuoasă, dând astfel viață conținutului dramei lui Goethe „Stella” Suferind în tăcere Caeclia — Do-

Dansatoarea Lola Montez. — Prietena Regelui Ludwig I de Bavaria. După o pictură de Joseph Stieller

Paulina Wiesel, iubita prințului Louis Ferdinand de Prusia

comună a oamenilor, și pe care gândul de a fi iubită unei celebrități o măgulea.

Și Lydia Escher, fiica bine văzutului patrician din Zürich, bogata stăpână a minunatei stațiuni de lux, dela marginea mării Belvoir, a legat atât de strâns pe pictorul Karl Stauffer-Berna, în lanțurile fermecate ale dragostei, încât dânsul a pierdut vederea clară a adevă-

cățiva ani mai târziu, viața, pe lacul Geneva, într'un duel.

Să terminăm cu această serie de femei, care au influențat soarta oamenilor, femei în jurul cărora falfăie gloria suferinții pomend și pe Lizzie Siddal. Aceasta era o palidă și vaporosă cusătoreasă din Gran-bourne-Alley din Londra. Un pictor o văzu odată, pe fereastră și impresionat de apariția ei

eternică, o luă ca model, în atelierul său. Acolo o zări tânărul Gabrielle Rosetti și o alese ca muză și curând ca soție. În tablourile sale trăește, în multe chipuri, mai înainte de toate ca „Beata Beatrix.” Moartea ei timpurie a avut efectul de a exalta fantazia artistului și de a stoarce astfel noi creații.

Dar la noi în țară n'au fost atâtea femei, care au influențat, nu numai soarta oamenilor, dar chiar soarta unui neam întreg?

de Dr. Valerian Tornis

Notă. — Articolul acesta a fost tradus din limba germană. Autorul a lăsat afară multe dintre femeile care au jucat rol de seamă în istoria Italiei, Spaniei și Franței, influențând destinele oamenilor. Ca să nu amintim decât nume cunoscute cititorilor noștri, vom menționa de d-na de Pompadour, d-na de Maintenon, Lucrezia Borgia, etc.

LYDIA ESCHER, iubită pictorului Karl Stauffer-Bern

rului și a trăit într'o lume de fantazie, pe care dânsa a ajutat să și-o alcătuiască. Ea a fost trădătoarea, când după înjosirile adânci care i-au fost impuse poetului, a scris aceea scrisoare rece de ruperea relațiilor, în care dânsa îl pecetluia ca mincinos și înșelător.

Însfârșit, trebuie să mai amintim aci, încă o femeie, care a însemnat fatalitatea nu a unui poet sau a unui artist ci a unui maestru al vorbeii rostite: Hele-

Lizzie Siddal. — Muza pictorului englez Dante Gabriel Rosetti. După un desen făcut de artist.

AȘA SAU ALTFEL

ÎN Hollywood, orașul filmelor, sau undeva pe acolo, se spune că există un regisor, care zi de zi, nu are altceva de făcut decât să priviască pulpele fetelor tinere să le judece, și să le aprecieze. Și privirile tinerelor fete se îndreaptă către el, pline

purie egalității. Astăzi nu mai e nimeni întrebat de tradiție și despre gloria înaintașilor. Valoarea individuală este singura prețuită.

Dealtminteri, în special pentru femeii, tradiția nu poate juca nici un rol, pentru că femeile

Pulpe frumoase care se oferă spre critică unui cunoscător din fabrica de filme

de teamă și de speranță, căci de hotărârea lui atârnă, dacă vor fi găsite vrednice să treacă mai departe, în sălile atelierului, ca gagiste, ca „girl”, sau altfel și să facă, în felul acesta, primul pas pe scara care se ridică, până la ținta dorințelor lor. Puține sunt alese, căci omul este foarte sever. Câte din aceste puține

tot mai mult se emancipează, sunt tot mai numeroase exemple din care reiese că femeia își caută loc, nu numai printre lucrătorii anonimi, dar și în conducere, în poziții care până acum erau socotite ca privilegii ale bărbaților. Nu toate femeile ajung sus, la fel după cum nu toți servitorii de birou devin

FEMEEA ÎN INDUSTRIE

Miss Dillon, care în 23 de ani a ajuns, dela postul de începătoare, pe care-l ocupa să fie președinta a companiei de gaz din Brooklyn

FEMEEA ÎN BANCA

P. Kramer, directoara unei bănci particulare și administratoarea unui capital de 8 miliarde lei

ajung însă mai departe, până la titlul de gagistă? Numai un procent nefinsemnat, căci pulpele singure nu ajung, spre a se sui mai sus, pe scara gloriei. Acum e nevoie de talenți, de dibăcie, la fel în țara de basme din Hollywood ca și în toate celelalte locuri, în lume. Trăim în tre-

vreodată directori, dar există posibilitatea, ca femeia să ajungă la loc de frunte și exemplele o dovedesc. Pentru aceasta, nu înseamnă că femeia trebuie să înceteze de a fi femeie. În vremurile părinților noștri, femeile, care aveau o meserie, purtau o pălărie specială lipsită de

FEMEEA ÎN ADMINISTRAȚIE

Consiliul comunal feminin, adică mamele unui orașel american, în care toate funcțiunile, fără excepție sunt în mâinile femeilor

Moda progresaază...

SE POATE constata ușor că omenirea face progrese pe toate tărâmurile. Oamenii au înaintat pe teren cultural, tehnic și științific. Să nu se creadă că femeia s'a lăsat mai prejos. Și fiindcă arta în care excelează este chipul cum știe să se îmbrace și să se înfrumusețeze, progresele cele mai mari, femeia le-a realizat tocmai în acest domeniu.

Ilustrațiile noastre reprezintă câteva din modelele cele mai noi, care dovedesc progresul feminin. Simpaticele noastre cititoare vor putea aprecia interesul pe care revista „Realitatea Ilustrată” îl manifestă pentru orice progres, fie chiar acel al modei.

În loc de rochii largi și voluminoase cu care bunicele noastre anăturau praful de pe stradă, fără îndoială că fustele scurte — chiar dacă nu sunt atât de bine venite pentru ediliul orașelor — sunt mult mai igienice și mai atrăgătoare pentru ochi. De asemenea firea omului este astfel încât dânsul are nevoie de aer și de soare și singura haină decoltată a femeii, croită fără îndoială mai ales cu intenția de a plăcea bărbaților, are darul de a corespunde mai bine unei desvoltări a trupului. Oamenii vor purta din ce în ce mai puține vestimente, căci aceasta corespunde naturii.

Sriitorului acestor rânduri, care face parte din sexul urit, îi pare rău însă că femeia, nemulțumindu-se cu vestimintele pe care și le face și care i se potrivesc, caută să le înlocuiască pe cele ale noastre, ale bărbaților.

Și cum moda cea mai nouă pentru bărbați pretinde ca aceștia să poarte pantaloni lungi și largi, ne vom pomeni într-o bună zi, că sexul tare va lua la purtare hainele femeiești de acum douăzeci de ani — ba într-un timp mai depărtat chiar malacofurile — iar femeile vor ajunge

să poarte pantalonii scurți și în scurt timp femeile vor adopta hainele bărbătești. Iată bună-cară costumul cel dintâi (sus la

La stânga: Costum de interior „pierette”, formă pijama. La dreapta: Costum de salon, cu pantalonii de mătase albă și sacou de mătase albastră cu blană albă pe margini.

Costum sacou, cu blană albă și pantalonii verzi, din crepe de Chine

Costum elegant, de vizită, cu pantalonii tip „Oxford”

Costum de stradă, haină și vestă bărbătească, pantalonii bufanți

Reiese aceasta foarte evident din tendința manifestată în ultimile modele din ilustrațiile alăturate. Femeia, nu numai că poartă, în interior, tot mai mult, pijamalele frumos împodobite, ale bărbaților, dar face și vizite cu asemenea haine sau îmbracă smokingul și alte haine bărbătești. Din totdeauna, mai ales în ceea ce privește moda, femeia a arătat mai multă mobilitate, a fost mai puțin stabilă. Se poate prezice cu multă aproximație că

colț) din stânga a ilustrației noastre. Să nu credeți, că acest costum se îmbracă pentru noaptea. E o haină obișnuită în toate stațiunile climatice, de vară și de iarnă din Europa și America. Pantalonii sunt făcuți din mătase albă, grea și au manșete colorate. Sunt interesante și „petele decorative” de pe haină.

Figura a doua, dela stânga, are bluza făcută din mătase cu fir, cu brandeburguri și broderii. (Citiți urmăre pe pagina 9)

gust și, cele mai multe, ochelari de nichel. Astăzi rădem de aceste atribute fără rost, după cum probabil și copiii noștri vor râde, de alte charagioslăcuri ale

noastre, de care acum nu ne dăm seama. Ori cum însă capul rămâne totdeauna mai important decât pulpele. Fiecare dintre noi prețuim picioarele

prea mult, chiar atunci când nu sunt de disprețuit. Fiecare își croiește drumul cum poate, pe căi diferite. Principalul este să-și croiască. Așa sau altfel.

FEMEEA ÎN ÎNȚEPRINDERE

D-na Hansen, care după moartea bărbatului ei conduce singură două garaje de automobile, unul de 150 și celalt de 115 trăsuri și se ocupă singură zilnic de îngrijirea automobilelor

FEMEEA ÎN ȘTIINȚĂ

D-șoara K. Summer dela Institutul geologic din Washington, o apreciată cunosătoare pentru fosile

Citiți și răspândiți „REALITATEA”

Teatru · Muzică · Artă

Teatrul Național și Opera Română la Oradea

Sâmbătă 8 Octombrie a. c. s'a deschis Teatrul Orașenesc din Oradea, stagiunea de teatru românească a anului acesta. S'au jucat Crai Nou de Porumbescu, Rapsozii de d. Victor Eftimiu și Șezătoarea de d. Brediceanu. În fața unei săli arhipline, această zi de sărbătoare s'a început printr'o serie de cuvântări ținute de d-nii Prefect, Primar al Orașului, Consilierul Cultural, Președintele partidului minoritar, Decanul Baroului Avocaților, Președintele centrului studențesc etc. la cari a răspuns d. Director General Victor Eftimiu, arătând în cuvinte bine simțite mulțumirea ce i-o aduce primirea caldă a Orădenilor și reamintind că sincera sa dorință, este ca să netezească drumurile ce leagă pe români de minoritari.

Publicul entuziasmat a făcut manifestatii de simpatie artiștilor Clujeni iar după reprezentarea Rapso-

zilor, ridicându-se în picioare a ovaționat pe autor, oferindu-i jerbe și coroane de flori.

La sfârșitul reprezentației toți spectatorii au aplaudat îndelung pe Director și artiști, iar sărbătoarea s'a încheiat printr'un banchet oferit de primărie în onoarea oaspeților Clujeni.

A doua zi seara s'a jucat de către Opera Română din Cluj „Tosca“. În rolul Scarpia a apărut d. Costescu-Duca, baritonul operii din București, fiind angajat special pentru câteva reprezentații. Publicul Orădan a venit în număr atât de mare încât a fost nevoie să se adauge peste 70 de scaune suplimentare în sală.

Marele succes obținut de Teatrul și Opera Clujană, constituie un cuvânt mai mult că teatrul de Vest trebuie să ființeze.

Artiști brăileni

Orașul nostru, în ultimul timp, a mers cu pași gigantiști, spre progres în toate domeniile, și în special în domeniul artei muzicale.

Brăila, astăzi posedă o Academie

de muzică, ceiace probează, că gustul muzicii e foarte dezvoltat.

În cele cinci săli de Cinematograf, ce le are Brăila, publicul e de-

lectat de diferiți pianști, iar cel mai frecventat cinematograf, la noi, este fără îndoială „Cinematograful Comunal“, al cărui director este d. Aurel Șerbănescu, care pe lângă achizițiile strălucite ce le face, cu aducerea celor mai puternice filme, a făcut o achiziție fără reprob prin angajarea de curând a mult virtuozului pianist și concetășeanul nostru d. Sly Hertzovici. Dotat cu un talent desăvârșit grație căruia dă viață filmelor ce se proiectează în fie-care seară pe ecran, în special la ultimul program, din săptămâna trecută când s'a rulat filmul „Budha“ (moravuri indiene) sau țara „Fakirilor“, unde tânărul mănuiitor al clavierului s'a întrecut pe sine însuși, executând cele mai reușite bucăți muzicale, ce cadrau cu subiectul filmului, fiind îndeajuns aplaudat.

Din parte-ne, ti dorim succes pe tărâmul muzical având convingerea, că cu timpul va cuceri laurii bine-meritați.

Opera la București

În seara de 1 Octombrie, Opera Română din București, și-a deschis stagiunea cu Samson și Dalila de Camille de Saint Saëns. Dacă noua

montare făcută de d. Pavel n'a mulțumit în totul exigența criticilor Bucureșteni, în schimb interpretarea n'a lăsat nimic de dorit.

Moda progresaază...

(Urmare dela pag. 8).

Pantaloni nu sunt atât de lungi ca cei din primul model și sunt făcuți din crepe de chine verde. Haina de deasupra e brodată cu fir și garnisită cu o blană elegantă.

Haina din mijloc este un costum de salon, un smoking. Pantaloni se aseamănă foarte mult cu cei ai noii mode bărbătești, numiți „Oxford“, sunt foarte largi la glezne. Sasoul este frumos desenat și brodat.

Costumul din dreapta este cel mai atractiv. E o ultimă descoperire a „artei feminine“. Pantaloni sunt largi până la genunchi și de aci se strâmtează până la glezne. Se observă tendința către haina marchizilor din vremea lui Ludovic al XIV-lea. Se pare că acest costum va fi acela care va avea cele mai numeroase adepti, așa încât foarte curând doamnele și domnișoarele vor fi văzute pe stradă cu haina ace-

asta. Pantaloni sunt făcuți din satin albastru — turquoise. Aceasta este haina de plimbare.

Haina din colțul drept al ilustrației, e potrivită pentru salon și pentru serate. Pantaloni sunt largi.

Se pare că aceia cari crează moda, la Paris, au trebuit să depună multă stăruință până când să poată impune pantalonii feminini. Energia pe care au cheltuit-o n'a fost zadarnică, deoarece femeile elegante tot mai mult au început să adopte noua modă.

De îndată ce femeile s'au hotărât să adopte costumul bărbătesc, mulți se întrebă, cu drept cuvânt, unde vom ajunge? Cronnicarii modei fac pronosticuri spunând că în curând femeia va ajunge să se îmbrace la fel cu bărbații, afară doar dacă nu cumva bărbații își vor schimba actualul chip de a se îmbrăca.

Informațiuni

Turneul Teatrului Clujan

Teatrul Național din Cluj pleacă Sâmbătă 15 Octombrie într'un turneu cu Grigore Ghica Vodă de Depărăteanu și Rapsozii de d. Victor Eftimiu, prin Ardeal, Banat și Bucovina.

Câte teatru sunt în lume

Intr'o revistă de teatru franceză, găsim o interesantă statistică asupra teatrelor din Europa câte funcționează în mod permanent, cea mai mare parte a anului.

După această statistică sunt în:

Franța 596 teatre, Anglia 372 teatre, Germania 364 teatre, Spania 288 teatre, Belgia 94 teatre, Austria 75 teatre, Italia 62 teatre, Olanda 56 teatre, Elveția 43 teatre, Suedia 37 teatre, Norvegia 28 teatre, România 21 teatre, Ungaria 20 teatre, Jugoslavia 18 teatre.

În celelalte țări mai mici numărul de teatre nu trece de 3 și astfel aceste țări nu contează în litașul alcătuit.

Concert simfonic la Cluj

Duminecă 9 Octombrie, ora 6, în Teatrul Național a avut loc concertul simfonic dat de orchestra Reg. 3 grănicerilor din Cernăuți, sub conducerea căpitanului R. Millea.

S'au cântat: 1) Rimsky-Korsakov: „La Grand Paques-Russe“ ouverture. 2) Schubert: Symphonie Siminor. 3) Saint-Saëns: „Danse macabre“ Poème-symphonique. 4. a) Borodin: Scene din Asia Centrală. b) Glinka: Kamarinskaja. 5) Enescu: Rhapsodia N. 1 La-major.

Admirabila execuție a bucăților, a stărnit aplauzele viforoase ale publicului asistent, iar ultima bucată, Rapsodia Maestrului Enescu a fost bisată. Ne-a mirat însă faptul că ofițerimea garnizoanei Cluj lipsea dela acest spectacol atât de izbit, cu atât mai mult cu cât era vorba de o orchestră militară.

Emma Gramatica la București

Bucureștenii au fericitul prilej să admire pe celebra artistă, care joacă în sala Teatrului Carol cel Mare (Eforia) o serie de reprezentații extraordinare. Emma Gramatica, este socotită azi ca cea mai mare artistă dramatică a lumii. După moartea celebrelor artiste Sarah Bernhard și Eleonora Duse, Emma Gramatica, a rămas să dețină întâiul loc în lumea artistelor. Prețuită pe unde a trecut această fenomenală interpretă a dramei moderne, a stărnit entuziasm. Iată cum își începe critica d. Gabriel Boissy dela ziarul Comoedia din Paris: „Enormul, spontanul, entuziastul succes obținut de d-na Emma Gramatica, cu prima ei reprezentație, provine mai întâi din faptul că dansa ne-a adus o calitate, ce zic? O putere, care se pierde din zi în zi la noi, sinceritatea, etc“.

Și nu numai în străinătate, dar chiar și'n Italia, țara celui mai capricios public de teatru, această minunată creatoare, se bucură de aceiași neîntrecută faimă.

Anecdote teatrale

Alexandru Girardi se afla într'o adunare, în care era discuție dacă locuitorii insulei Sardinia, se numesc Sardinieni sau sardieni.

„Dacă vă e pe plac, eu cred că trebuiesc numiți sardele“, spuse Girardi.

„Ciufulici“ la Teatrul Național din Cluj

GEORGE Silviu, autorul piesei „Ciufulici“ care se reprezintă acum și la Teatrul din Cluj, — face parte din garda acelor scriitori, cari au înțeles că lumea copiilor nu are nevoie numai de povești și istorioare și versuri speciale sufletului ei delicat și plătând, ci și de piese speciale, în care umorul să se imbine cu fantazia, și mințea copilului să prindă la moment înțelesul scenelor ce se desfășură înaintea lui.

Pentru copii, George Silviu a mai scris, la colaborare cu poetul Adrin

George Silviu, tânărul autor al Piesei „Ciufulici“ reprezentată Marți 11 Octombrie pe scena Teatrului Național din Cluj

Maniu, comedia în versuri: „Motanul încălțat“ care s'a jucat anul trecut la Teatrul „Fantasio“.

În actuala stagiune se va juca o nouă piesă a lui George Silviu, de acelaș gen: „Covrigei lui Totonel“ dramă în trei acte, în versuri.

Colaborator la aproape toate revistele literare românești de frunte, George Silviu e și autorul a două volume de versuri pentru copii, publicate sub semnătura: Moș Grigore Sfătosul și anume: „Flori și Fluturi“ Editura „Ancora“ și „Verde împărat și Zmeii“ Editura „Cartea Românească“.

„Căci s'au fi jucat teatru pentru copii în vremea când aveau obraji de hauberg și părul de aur, — copilăria nu s'a fi părut de bună ori unui frumosa!“
8 Oct. 1927
Cluj
George Silviu

Un autograf al autorului lui „Ciufulici“

Avântul industriei naționale de filme

În pragul anului 1928, industria națională de filme deschide largi perspective producției românești. După Gerge Bauer și Eftimie Vasilescu, Căliman aduce în țară pe

marele regizor și actor francez, Gabriel Rosca, îl pune în legătură cu Jean Brumă remarcatul operator român și creiază noua societate cinematografică „Ins-Film“. Rezultatele s'au evidențiat în grabă. Gabriel Rosca, turneză de câteva săptămâni „Drumul Iertării“ film despre care vom reveni într'unul din numeroase viitoare.

GABRIEL ROSCA

Anecdote teatrale

Un artist care în mod obișnuit juca roluri de canali sau de șarlantani era lăudat într'un grup de admiratori, că poate să joace asemenea roluri cu atâta artă. Dansul cu modestie voi să modereze lauda exagerată și replică:

„Datorez felul interpretării mele silinței pe care mi-o dau ca în teatru să nu par altfel decât sunt în realitate.“

Deslegările celei de-a 2-a serie a jocurilor, se primesc la redacție, până la 10 Noembrie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 35, 36, 37, 38 și 39 ale Revistei noastre, va primi un premiu de 1.000 (una mie) lei. Premiul al doilea e de 500 (cinci sute) lei; premiul al treilea de 300 (trei sute) lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor români.

Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor.

Premiile se vor distribui până la 15 Noembrie.

Bonul C. 2.

Subsemnatul

trimit alăturat deslegarea jocurilor No.

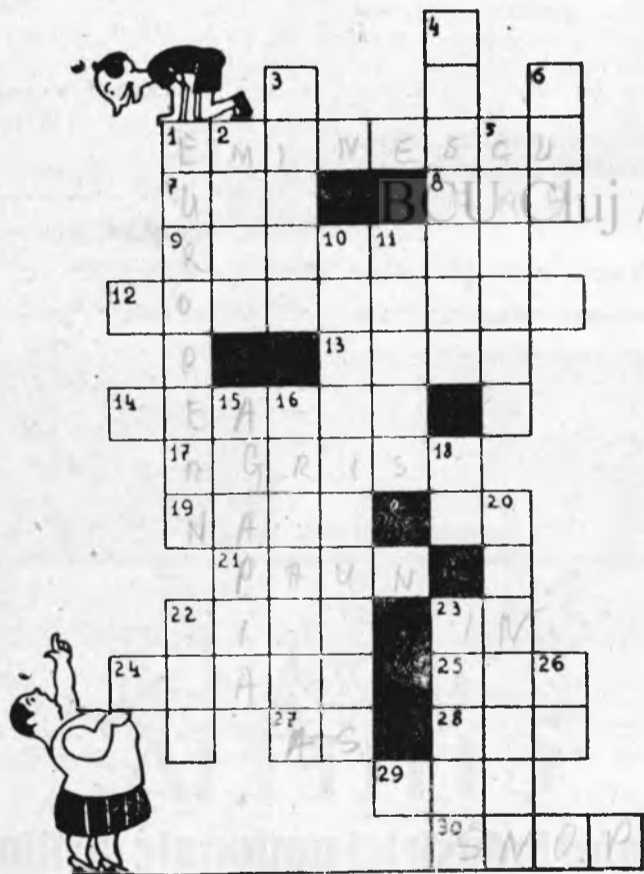
Deslegătorii jocurilor noastre, sunt rugați să detașeze acest bon și să ni-l trimită în plic împreună cu deslegările. În acest fel vom putea ține socoteală de notele fiecărui deslegător, la împărțirea premiilor.

Rectificare

In No. 35 al revistei noastre s'a omis să se scrie la jocul No. 2, ex-

plicația rândului orizontal No. 14. O facem acum: Orizontal, 14. Punct Cardinal.

Joc No. 1. cuvinte încruciate (10 puncte)

Orizontal:

1. Poet român
7. Pământ
8. Nume
9. Poet român
12. Artist român
13. Mijloc
14. Metal
17. Fruct
19. Nebun
21. Pasăre
22. Notă muzicală
23. Plantă
24. Chirie pe corabie
25. Acțiune
27. Frunză în sport
28. Recent
29. Vălătuc
30. Legătură de grâu

Vertical:

1. European
2. Cantitate
3. Vechiu demnitar al curții domnești
4. Instituție judecătorească
5. Condiție contractuală
6. Obiect de fier
10. Omuleț
11. Legat
15. Mănăstire în România
16. Arab din veacurile de mijloc
18. Notă muzicală
20. Prezident al Statelor Unite
22. Talent dat de Dumnezeu
23. Zeu latin
26. Pronume

No. 3. — Joc triunghic (3 puncte) de Billy

- 1) ■ ■ ■ ■ ■
- 2) ■ ■ ■ ■ ■
- 3) ■ ■ ■ ■ ■
- 4) ■ ■ ■ ■ ■
- 5) ■ ■ ■ ■ ■

- 1) Numele roman al Africei (în special părțile cuprinse între Egipt și oceanul Atlantic).
- 2) Unul din apostoli, dușman al spiritelor rele.
- 3) Toată lumea îl plătește
- 4) Stă bine fetelor cu ea.
- 5) Vocală.

De sus în jos și dela stânga la dreapta, la fel.

Concurs fotogenic

Mereu sosesc fotografii la redacția noastră pentru concursul fotogenic, al „Realității”, care fără îndoială va avea un succes răsunător. Cititorii noștri cunosc de sigur condițiunile concursului, publicate în câteva din numerile trecute. Menționăm din nou, că vom publica într'un număr special, toate fotografiile câte ni-se trimit. Primim la concurs și pe acele doamne sau domnișoare cari participă la concursuri similare, organizate după pilda noastră, de alte publicațiune. Fotografiile trimise vor fi restituite proprietarelor, după concurs. Concursul nostru se închide la 30 Octomvrie. În primul număr din Noemvrie cititorii vor găsi „Buletinul de Vot” cu ajutorul căruia să hotărască pe cea care urmează să fie trimisă de noi la Paris.

Joc. No. 2. (5 puncte)

SARADĂ

de N. P. Billy.

Șarda ce o propun
Donă părți doar o compun
Prima parte căutată
Măsurătoare arată
Și-o găsiți, de bunăoară,
La oraș și pe la țară.
Ce-a de-a doua nu e grea
In muzic' o veți afla
Și la școal' o căpătați
Bună, — dacă învățați.
Tot cuvântul de-l legați
Mănăstire mare-aflați.

Concurs de desen

Pe tema dată de noi o cititoare a desemnat pe „profesoara de Geografie”. Desemnul nefiind încălit, rugăm pe talentata autoare să ne trimită numele.

INTRE EI!

— Dar ce e cu tine măi Șterpescule?! Dacă nu mă înșel te-am văzut ieri ieșind dela închisoare!?!
— „Da dragul meu! am afaceri cu directorul!”

— Măi dar de mult timp mai tratezi cu el, căci acum șapte luni te-am văzut intrând.

INTRE COLEGI:

Ionescu: Dar unde ai fost colega alaltăeri? Ași putea ști și eu?

Popescu (după puțină gândire): Acasă dragă Ionescule? Dar tu unde ai fost?!

Ionescu: Și eu am fost... tot acasă! Mă miră însă grozav că nu ne-am întâlnit la școală.

Billy

Lista deslegătorilor jocurilor publicate de revista „Realitatea ilustrată” în cursul lunii Septembrie

Nicolae Constantinescu — București, str. Blănari No. 6 — 77 de puncte câștigătorul premiului de 1000 lei.

Elvira Teodosiu — Timișoara, str. Gării No. 4 — 77 de puncte (o eroare la jocul No. 2 B). Premiul al doilea 500 de lei.

Irimie Teodoroff, — București, str. Gabroveni 3. — 74 de puncte (rezolvat greșit jocul No. 3 C) Premiul al treilea 300 lei.

Tot cu 74 de puncte a fost calificat și Didinel Demetrescu — București, str. Buzești 94. Scrisoarea sa sosind însă la redacție mai târziu, a fost clasificat al patrulea și i-s'a atribuit o carte.

Se clasifică în ordine, și au căpătat câte o carte:

Vasile Varemberg — București str. Atelierului 7. Petru Vasiliu — Bârlad, str. Decebal 3. Mișu Constantinescu — R. Vâlcea, str. Tabaci 6. Paul Enescu — Craiova str. Bechet 35. Chiriță Conomo — Constanța. George Caiserliu — Bacău str. Grădinăriei 3.

Menționăm și numele celorlalți deslegători ai jocurilor din seria I:

Georgescu Constantin, Ploesti. Căpitan De l'Abina, Chișinău. Barbato Anghelin, Greci. Pluț. Agachi Ioan, Oradea-Mare. C. Ștefănescu, Tighina. C. R. Vasiliu, Bârlad. Aurel Ionescu, București. Bucovineanu Paul, București. Grigoriu Tomșu, Stremți. C. Popa, Constanța. Russe Anton, Giurgiu. Elena Petrescu, Chișinău. Sava Sulemzon, Iași. Onigo Eugen, Turda. Avrum Iacob, Ilva-Mare. Nicolae Nicolau, Focșani. Alexandrina Carp, Tulcea. Ionel Chidu, R. Vâlcea. Aragon Nicolae, R. Vâlcea. Teodor Chiran, Tg.-Mureș. Izu Segal, Bârlad. Carol Brauchfeld, Iași. Ioan Pântea, Buzău. Silviu Binișan, Lugoj. Petre Gheleşeanu, Lugoj. C. Zamfirescu, Ploesti. Zachițeanu Ioan, Tulcea. Palamarescu Emanuel, Cernăuți. Dumitru L. Florescu, R. Vâlcea. Aurel Moldovan, Bistrița. Suci și Drăgan, Orăștie. Rusu Dumitru, București. Nicolae Vasiliu, Galați. Nela Boianopol, București. Augustin Popescu, București. Leon Emion, Ploesti. Pavel Pop, Radna. C. Ionescu Mircea, București. Mihăescu C. George, Pitești. Emil Beșchea, Brăila. Aron Spaniol Aiud. Chiorean Vasilie, Aiudul de sus. Titi Vasilescu, Cămpina. Iancu Cohn, Brăila. George Beșu, Bistrița. Marcel Vaintraub, Galați. Alexandru Diaconescu, Visterniceni-gara. Kolozsvari Vilhelm, Cluj. Nicolae Marinescu, Buzău. Atanasie Tănase Constanța. Romanescu Grigorie, București. I. Aurbuc, Chișinău. Lucreția Nicolaescu, Iași. Eugenia Popescu, București. Dr. Augustin Maior, Timișoara. Jean Constantinescu. R. Vâlcea. Leon Ionescu, Iași. Horovits Ionel și Goldenberg Bică, București. Fialco Val, Chișinău. Nicușor Oancea, Brașov. Victor Nitranșchi. Seleuș, Jugoslavia. Ștefan Ștefănescu, Alboța, Argeș. Iosif Peter, Galați. Radu Traian, București. Emil Macsim. Ighiu. Nicolae Angelescu Cămpina. Bonaveti Paulo, Greci, județul Tulcea. Valeriu Saxon, București. Roman A. Ioan Constantin, București. B. Eisenhendler, Iași. Eufrosina Bivol, Tighina. Ioan Zichișan, București. Petre Rădulescu, Roșiorii de Vede. Hanai Vintilă, Ploesti. Lăpușean Ioan, Cluj. Aurel Ștepoae, Ilva-Mică. Ștefania Frăsineanu. Ecaterina Petrovicescu, Craiova. Dumitru Pisocsi, Craiova. Rodica Popovici, Puiu, Chișinău. Lili Beatrice, Pechert. Ploesti. Nicolaescu, București. Lenuța Dumitrescu, București. Stelea Virgil, Cluj. Herman Steinberg, Iași. Ionel Crasan, Cămpulung. Urbanovici Vzevalod, Chișinău. Simion Iorgu, Galați. Viorel Costea, Gilău. David Marcovici, Găești. Isac Christein, Galați. Rigani Alexandru, Constanța. Chicoș Constantin, Bârlad. Nicolae Dumitrescu, Călărași. Nicolae Rădulescu, Turnu-Măgurele. I. Gavriletea, Vașcău. Iosefina Șitoianu, București. Beno Blasbalg, București. Octavian

Goga, Cluj. Ioan Stănilă, Cluj, Insp. Gen. de Siguranță. Munteanu Iosif. Targu-Jiu. Ligea Marinescu, Nour, com. Balaci. Jasel Munteanu, Tg.-Jiu. Coma Ion, Tg.-Jiu. Corcheș Samoil, Focșani. Mircea Niculescu, București. Emanuel Nic. Ritz, București. Pascaru Constantin, Podul Iloaei. Alexandru Andrițoi, București. Romeo Rășcan, Bacău. Constantin Palade, Bacău. Mihuleșcu, Drăgășani. I. A. Bedroșan, Piatra N. Șirian George, Arad. Marlyl, București. George Dumitru, București. Mielta Niculescu, Vărciorova. Vălcu Tudor, București. Ștefan Nagyszöghy, Ilia. George Bender, Chișinău. Delamarian Nicola, Semnăul, Arad. Nicolae Németh, Hunedoara. Aurelia Iersici, București. Ioachim Zamora, Petroșani. Rusu Viorel, Băciu, Jd. Cluj. Titi Georgescu, Coșioc-sat, Brătulești, Jd. Ilfov. Roșca George, Vulcan. Ioan Moldovan, Lupeni. Costică Diaconescu, Mizil. Iosif Monai, Vulcan. Jeanetta Seritanu, Iași. Petru Boldor, Boze. Neculai Huluban, Iași. Ionescu Aurel, București. Ionel Teresche, Banca Blank, București. Molnar Maria, Someș-Odorheiu. Stelian Mărculescu, București. Virgil Grigoriu, Giurgiu. Clara Schwartz, București. Leonida Tomescu I, Târgoviște. Avram Haim. Iași. I. C. Ionescu, Mizil. Stroe Hascalovici, București. Ioan Todirașcu, București. Jean Goldstein, Vaslui. Ștefan Budescu, Iași. Traian Iștrăteanu, Râmnicul, Vâlcea. Miti Nicolescu, Găești, Jd. Dâmbovița. Ioan C. George, Găești, Jd. Dâmbovița. Constantin P. Horja, Cămpina. Paul S. Brădișteanu, Craiova. Ioan I. Scurtu, Vărciorova-Mehedinți. Cornelia Crișan, Lonea, Jd. Hunedoara. Ion N. Vasilescu, București. Carol Brauchfeld, Iași. Iordan Rotaru, Conțești, Jd. Teleorman. Nicolae Braghină, Scăpău, Jd. Mehedinți. Nicolae Dragovici, Siguranța, Turda. Ritzler M. Naum, Bârlad. Clodnițchi Pavel, Chișinău. Ilie Năstase, Siret-Bucovina. S. Mihăilescu, București. Vasile Dan, brigadir silvic, Năsăud. Maria Crețiu, Cislădie, 368, Jd. Sibiu. Pompiliu Slama. Cămpina. Corneliu Putureanu. Craiova. N. Stănescu, Ploesti. Călin M. George și Călin Constanța, Caracal. Ionel Stăărăscu, Ploesti. Anghel Ludovic, Vulcan (Hunedoara). Petrică Vartic, Cluj. Remus Onoc, Bistrița. Manea Ieșeanu, Com. Bragadiru. M. Solomonovici, Galați. Emil Flec, Orăștie. Jean Goldstein, Vaslui. Rus Andrei, Pânteciu. Ilie Alexandru, Cluj. Victor Streit, Iași. Alexandru Pinte, Ploesti. Mircea Ionescu, Vaslui. Georgică și Aurora Corciovescu. Scarlat V. D., Cămpina. Sorin Avramescu, Constanța. Condill E. Cantilli, București. Gangan Simion, gara Tighina. Mircea Marinescu, București. George Tomescu, București. G. A. Ioan, Ploesti. Terfaloagă George, Iablanița. Dimitrie Cosmescu, Bacău. Constantin Economu, Constanța. Emil Bozdog, Alba-Iulia. Teodora și Elena Culica, Galați. Alexandru Georgescu, Drăneanu-Giurgiu. Aron Munteanu, Dobra. Niță G. Constantin, Bacău. Dumitrescu Remus, Constanța. Vasile Ionescu, Galați. Chirițescu George, Cehul-Silvaniei. George Naumescu, București. Guilmain Grigorie, Turnu-Severin. Carapetru Rădi, Brăila. Murăriu, Brașov. Mali și Leon Ațter, Piatra Neamț. Constantin Dănilă, Cernest, Jd. Botoșani. Comănescu Eugeniu-Nehoi, București. Pintili Pavel, Strâmbu-Băiului.

Deslegările tuturor jocurilor din seria I. se vor publica în numărul viitor al revistei.

HAZURI

PROASTA RECOMANDARE

Hangiul către călător: „Asta e odaia! N'o să vă lipsiască nimic. O să vă simțiți ca acasă!”

Auzind acestea, călătorul părăsi, apucă cu grabă geamantanul și o șterge afară.

Atletică-Gimnastică-Turcism

Săptămâna sportivă

A TRECUT și ziua Olimpică. Cu toate acestea, săptămâna trecută, n'a stărnit nici un interes mai de seamă, deși comitetul central de fotbal, dăduse îndrumări, ca cele mai populare cluburi să joace matchuri. Nu știm care a fost rezultatul material al acestor întâlniri, ceea ce e sigur însă, e că asemenea matchuri nu prea pun la ambiție cluburile, care știu că nu au nici un profit.

De bună seamă că ar fi important să se știe, care este totalul sumei încasate până acum, pentru fondul Olimpic, deoarece de mult timp se încasează taxele de doi și de 5 lei. Opinia publică pretinde o

zentanții vor fi călăuziți de cele mai stricte principii de economie — să fie înfățișat cu vrednicie, și fiindcă reprezentarea costă bani, — foarte mulți bani — deaceia dorește și o socoteală cât mai strictă.

Este evident că fără sprijinul Statului, echipa noastră nu va putea participa la Olimpiadă, dar nu e

DEMPSEY INVINS
Săracul de el!

sigur dacă actualii conducători ai FSSR vor fi în stare să obțină vre-un sprijin material dela stat. Până acum, nu au putut rezolva nici chestiunea biletelor de liberă călătorie pe C. F. R., deși se știe de toți că una dintre principalele cauze ale decăderii sportului, este retragerea avantajelor acordate călătorilor.

Fără de sprijinul statului, sportul nu se poate desvolta și acest fapt ar trebui să determine pe conducă-

SPOLARICH
(Minier din Vulcan) aruncă discul

torii FSSR-lui să facă tot posibilul să convingă pe conducătorii vieții de stat de importanța sportului.

Trebuie să se arate cât mai urgent, chiar și aceluia care au avut atitudini indiferente sau dușmănoase față de sport, că sportul are importanță, în primul rând, din punct de vedere al educației fizice generale, pentru crearea unei generații sănătoase — ceea ce din punct de vedere patriotic trebuie să fie dorit de orice bun român, care voiește

ca țara să aibe soldați vajnici și oțeliți — în al doilea rând din punct de vedere al propagandei naționale, fiind știut că mai mult decât orice diplomat o țară e recomandată de sportsmanii săi.

Fără îndoială că aceste puncte de vedere, împreună cu principiile de educație generală, de care suntem călăuziți noi, credincioșii sinceri ai sportului, vor fi în stare să treziască interesul și să adune, sub steagul sportului, toate categoriile de români și atunci sprijinul statului ar fi asigurat și n'ar mai fi nevoie de zile Olimpice, care niciodată nu aduc rezultate materiale corespunzătoare.

Sezonul athletic s'a încheiat, și aceasta nu poate fi schimbat nici de faptul că în Cluj, deabia la 26 Octombrie se va organiza campionatul regional.

Treptat, treptat, cluburile noastre încep a trece la sporturi de sală, mai ales la lupte, box, scrimă, etc. Se învederează tot mai mult tendința de popularizare a acestor sporturi și se observă un avânt general. Inregistrăm cu bucurie acest fapt, pentru că, până în prezent, viața sportivă în România a fost prea unilaterală, și n'a corespuns intereselor generale sportive și nici educației fizice. În Cluj, patru cluburi au luat în programul lor exercitarea intensivă a luptelor. Scrima e predată de maeștrii distinși.

Situația este totasemenea și în alte orașe ale țării. Pentru asemenea sporturi publicul face mai cu plăcere sacrificii, decât pentru fotbal, de care nu s'a pliotisit încă, dar pentru care fără îndoială a dispărut ardoarea de odinioară.

Mai există organe sportive, care să facă cercetări și demersuri pentru introducerea profesionismului, fără să țină seama că bugetul lunar al unei echipe de profesioniști, înseamnă 200.000 lei, pe când nu există un Club, care să fi încasat, în tot sezonul 200.000 lei. Visul unei echipe profesionale ar putea fi admis numai în împrejurări cu totul favorabile pentru sport și în posibilități de organizare de matchuri deosebit de interesant. Ar fi cu mult mai cuminte ca FSSR, împreună cu delegații cluburilor, să caute mijloacele de a rezolva problemele la ordinea zilei, pentru că atunci poate ar găsi vre-un gând bun, sau vre-o idee fericită, așa încât sportul de fotbal să iasă din apatia, în care se găsește și din care nu poate ieși fără ajutor.

Cinematograful

Cinematograful

Sunt artiștii de cinema fericiți?

În primul moment întrebarea: Sunt artiștii de cinema fericiți? ar părea un paradox. Căci, pentru mai toți spectatorii, cari confundă luxul și strălucirea de pe film cu viața particulară, noțiunile de „artist de cinema” și „fericire”, au, aproape, același înțeles.

În majoritatea cazurilor se înșală profund. Nu știe că, dacă ești artist de cinema, trebuie să fii nenorocit. Doamne ferește! Vreau numai să arăt că și ei sunt oameni ca oricare alții, cu pasiunile, ambițiile și bucuriile lor.

Spre exemplu, Mary Pickford, nu poate fi fericită. Gândul ei e numai și numai la viitor, căci ea știe că nu va putea rămâne totdeauna „micuța logodnică a lumii”. E drept, Mary petrece îndeajuns, dar gândul că, odată și odată va îmbătrâni, că o altă generație, însetată de glorie și bani, bate la ușa favorului public nu o poate părași.

Dong, deasemenea nu e fericit. O frică incontinuuă, că filmul pe care îl turnează e inferior precedentului,

nu-i dă pace. Și nu poți fi fericit, când te roade un astfel de vierme. Și Lillian Gish trăește cu frică'n sân: își închipuie că publicul prelinde prea mult. S'a spus de ea, tocmai din această cauză, că e o artistă consumată.

Harold Lloyd, căruia i se mai zice și „optimistul”, e persecutat, ca și Dong, de ideea de-a se întrece, pe când Thomas Meighan suferă, la fel ca Mary, din pricina nouăi generații, care îi va lua locul, lui și tovarășilor săi.

Și oare trebuie să mai pomenim de nenorocitul Charlie Chaplin, al cărui trist divorț a dat de vorbit, un an întreg, întregii lumi?

De trecem Oceanul în Europa, găsim același lucru. Și am auzit mulți colegi europeni, cari să spuie că, în această privință, Max Linder e un privilegiat.

Pentru ce stelele nu cunosc acea fericire perfectă, care se pare că le e pusă la dispoziție de simetria lor? Fără îndoială, ei obțin mai mult dela viață decât muritorii de rând,

dar obțin aceasta într'un timp mult prea scurt.

Artiștii sunt adorați de zeci de femei. Primesc mai multe scrisori într'o zi, decât alții în o viață întreagă. Artiste sunt admirate de nenumărați bărbați. O tânără fată, **spectatoare** numai, va fi în cele din

CHARLIE CHANPLIN

urmă plictisită, primid zilnic zeci de scrisori de amor.

Dela treizeci de ani pentru femei și patruzeci pentru bărbați, începe decadența, tristul drum spre uitare.

Au atins culmea, au avut glorie, bani, popularitate, dar până să-și dea seama, visul a trecut, căci alții le-a luat locul. Și nimic nu e mai dureros, decât să vezi cum, în prezența ta, mulțimea aplaudă pe un nou idol, pe când tu deabia că mai ești recunoscut. Să trăești în uitare, atunci când faima ta a pătruns peste tot, să fi nevoit să-ți mănânci viața între patru ziduri, atunci când ai stat în centrul arenei e un lucru terribil.

Și acum, spre încheiere, am putea ura artiștilor de cinema puțină filozofie, pentru a primi loviturile soartei cu liniște, și astfel să dobandească acea seninătate care le va ajuta să-și povestească viața fără patimă, și mai cu seamă cu puțin humor, ce e drept, întârziat.

C. I.

(2) Thomas Meighan. (3) Mary Pickford.
(4) Lillian Gish.

Collet sculerul englez, campion amator al Tamisei și Senei

oare de seamă a gestiunii, pentru că nu înțelege să lase să se întrebuinteze fondurile, cine știe pe ce scopuri, când aceste fonduri sunt rezultate din sacrificiile pe care le-a adus pentru sport, ci dorește ca ele să fie întrebuintate exclusiv în scopul pentru care au fost cerute. E vie încă, în memoria participanților, trista întoarcere dela Paris, dela Olimpiadă, când s'au înapoiat într'o lipsă groznică, flămânzi, în vreme ce conducătorii au rămas în Veneția, spre a se odihni de obosială.

Opinia publică românească, pretinde că la Olimpiada din 1928, sportul țării — chiar dacă repre-

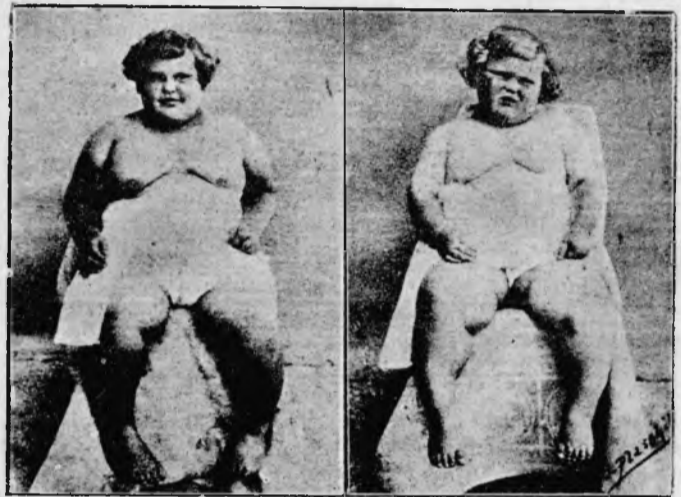

Beauchamp invingătorul „celor trei sporturi” (Ciclism, alergare pe jos, și ramă) din Societatea Nautică a Soissonn-ului

DIN TOATĂ LUMEA

Contrabandiștii sunt oamenii cei mai născocitori. Găsesc mijloacele cele mai neașteptate spre a-și trece marfa pe ascuns. Niște importatori de stupefiante din America au recurs la acest mijloc ingenios, de-a ascunde morfină, în foile unei biblii. An fost totuși prinși... altminteri n'am fi putut reproduce această fotografie

COPII URIAȘI DIN PELLENDORF

Ton: Riessler de 6 ani și 7 luni în greutate de 86 kg. și fratele său Willy, de 3 ani și 10 luni, care cântărește 48 de kg. și jumătate

UN RESTAURANT DIN NORDUL CHINEI

În nordul Chinei restaurantele populare sunt niște sisteme de încălzire în formă de platformă, pe care se așează niște mese mici după cum se vede în ilustrația de mai sus. În timpul nopții, aceste platforme servesc totodată și do pat, pe care se așează câteva rogojine, iar dedesub se face foc.

O stradă din Londra

Ezerciții gimnastice pentru nenținerea picioarelor frumoase

Lupta pentru titlu de rege al șahului

La Buenos-Aires s'au întâlnit de curând cubanul Capablanca și rusul Aljekin, pentru obținerea titlului de rege al șahului. Prima partidă a fost câștigată de Aljekin, a doua a rămas nedecisă. Premiul fixat este de 10.000 dollari (1 milion 600 mii lei). Fotografiiile noastre reprezintă pe cei mai mari șahiști din lume.

JOSE RAOUL CAPABLANCA

născut la 19 Noembrie 1888 în Havana, are un post în diplomație.

WILHELM STEINITZ

născut la 18 Mai 1836 la Praga, a studiat arhitectura dar foarte curând s'a dedicat apoi cu totul șahului. A fost multă vreme campion mondial, deși n'a căutat titlul. A murit la 1900.

Dr. EMANUEL LASKER

născut la 24 Decembrie 1869 la Berlin, a studiat matematicile și filozofia. Mulți ani șahul a fost singura sa ocupație și la vârsta de 27 de ani a învins pe Steinitz în Moscova deținând titlul de campion al șahului, până la 1921, când spre surprinderea tuturor a fost învins de Capablanca. A scris și opere filozofice în timpurile din urmă.

ALEXANDRU ALJEKIN

născut la 1 Noembrie 1892, la Moscova. E doctor în drept. Actualmente trăiește la Paris și a căpătat cetățenia franceză. Între el și Capablanca lupta este cruntă. Deocamdată Aljekin n'a reușit să bată în 6 partide pe Capablanca.

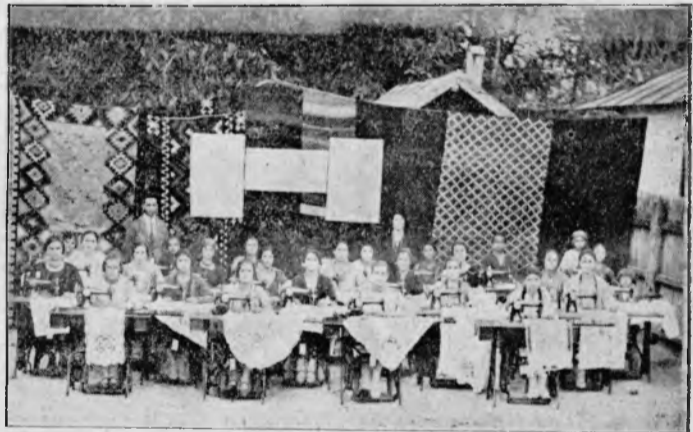

PĂLĂRIA CUȘGA PENTRU MAIMUȚA

„Buddy”, o maimuță mică din America de sud, cântărește numai 250 de grame

După cum viața Isadorei Duncan a fost caracterizată de evenimente deosebite și curioase, tot astfel înmormântarea rămășițelor ei pământești a oferit un spectacol puțin obișnuit. Raymond Duncan, fratele ei, a urmat sicriul în sandale și în costum antic, grecesc. Deasemenea câteva admiratoare, de ale artistei, au adoptat, pentru întovărășirea la ultimul drum al Isadorei Duncan, haina greacă

Prin satele noastre o companie de mașini de cusut învață pe sâtențe să coase

NAȘTEREA UNUI CIMPANZEU

Cimpanzeii nu se reproduc de obicei în captivitate. Nu demult, pentru prima oară în grădina zoologică din Washington, s'a născut un animal din această specie.

RĂCNETUL LEOAICEI

Fotografia noastră a fost luată în lumina magneziului, în momentul când leoaica scotea un răcnet puternic.